

EMBASSY OF SHARING OCH BIBLIOTEKETS LEGITIMITET

En diskursanalys

Lina Reimers

Examensarbete (30 högskolepoäng) i biblioteks- och informationsvetenskap för
masterexamen inom ABM-masterprogrammet vid Lunds universitet.

Handledare: Nanna Kann-Rasmussen

År: 2024

Title

Embassy of Sharing and the Legitimacy of the Library: A Discourse Analysis

Abstract

In Hyllie, Malmö, a new neighborhood by the name Embassy of Sharing is being built. This neighborhood markets itself as a neighborhood of the sharing economy. The Embassy of Sharing will contain housing, office spaces, boutiques, restaurants and also a new municipal branch library. In the media the municipal branch library has been used as a symbol for the sharing economy to market the quarter. The purpose of this essay is to contribute to an understanding of the library's positioning within the Embassy of Sharing. I also intend to explore the library's symbolic role and how it can affect the library's legitimacy. This will be done by examining the empirical material to find out what library-related discourses will be visible. The empirical material was gathered in two ways 1) selection of news articles and internal documents discussing the library in the Embassy of Sharing and 2) qualitative interviews with representatives from Malmö City and Granitor Properties. The theoretical framework consists of discourse analysis and culture analysis. The method of analysis is a model containing these four steps: 1) designations, 2) themes, 3) subject positions and 4) discourses. My analysis shows that two new library-related discourses could be found in the material regarding the library in Hyllie: *The socially useful discourse* and *The participation discourse*. The socially useful discourse seems to be the most prominent discourse. In the conclusion I argue that the library's legitimacy is both positively and negatively affected by being a symbol of the Embassy of Sharing.

Keywords

Public library, information, legitimacy, discourse analysis, Embassy of Sharing, sharing economy, librarians, Library and information science, public library development

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	3
Inledning	5
Syfte och forskningsfrågor	6
Avgränsning och disposition	6
Bakgrund.....	8
Fyrtornet/Kulturfyren	9
Tidigare forskning.....	11
Bibliotek och delningsekonomi.....	11
Library of Things och X-Lending Libraries	13
Bibliotek och stadsplanering	14
Bibliotek och stadsplanering i Malmö.....	16
Bibliotek och legitimitet.....	17
Bibliotek och diskurser	20
Teoretisk utgångspunkt och begrepp	23
Diskursanalys	23
Diskurs som fenomen	24
Subjekt och subjektposition.....	24
Diskursteori	25
Kritisk diskursanalys	26
Diskursanalys i praktiken	26
Kulturanalys och symbolbegreppet.....	27
Delaktighetsstegen	28
Metod och urval	31
Urval.....	32
Texter	33
Offentliga artiklar	33

Interna dokument	34
Intervjuer	35
Analysmetod	36
Etiska aspekter	37
Resultat och analys	39
Benämningar	39
Teman.....	40
Delningsekonomi.....	41
Biblioteket som resurs	43
Mötesplats.....	46
Delaktighet	48
Samling och bestånd.....	50
Hyllie biblioteks subjektposition.....	50
Diskurser	52
Den samhällsnyttiga diskursen	52
Delaktighetsdiskursen.....	54
Sammanfattning av analys.....	56
Slutdiskussion	58
Diskussion.....	58
Slutsatser och vidare forskning	60
Litteraturförteckning	62
Bilagor	69
Bilaga 1	69
Bilaga 2	70
Bilaga 3	71

Inledning

I stadsdelen Hyllie i Malmö byggs ett helt nytt hållbart kvarter, projektet har fått namnet *Embassy of Sharing*. Kvarteret är tänkt att bli "[...] Sveriges nya visningskvarter gällande hållbar stadsbyggnad och cirkulär ekonomi" (Granitor Properties 2017, 11). Först ut i bygget är det hus som kallas för *Fyrtornet*, där Hyllies nya områdesbibliotek kommer att inrymmas. Hyllie är ett av Malmös snabbast växande område och en dryg fjärdedel av befolkningen i Hyllie tillhör bibliotekets prioriterade målgrupp barn och unga (Hofmann 2021, 8). Hyllie bibliotek planeras att öppna under hösten 2024.

Tidningen *Vi* har i sin granskning sett att 435 svenska bibliotek har lagts ner sedan millennieskiftet (Vi u.å.). I Malmö har man valt en annan väg och staden satsar istället på att bygga fler och nya bibliotek. Det nya Rosengårdsbiblioteket öppnade 2023 och inom en överskådlig framtid planeras nya bibliotek i Lindängen, Kirseberg och Bunkeflo (SVT Nyheter 2023). I Malmö finns en tradition av att använda kultur som drivmedel i stadsutveckling (Möller 2021, 372-373), och ännu mer specifikt att låta biblioteket stå som en symbol eller symbolisera de förändringar som politiker vill åstadkomma i dess närområde (Möller 2021, 214).

I de texter som publicerats offentligt om Hyllie bibliotek och *Embassy of Sharing* får biblioteket en betydelsefull roll, till exempel när man lyfter fram följande citat på Granitor Properties hemsida: "Biblioteket blir en symbol för Fyrtornets vision: medborgardialog, demokratiutveckling, livslångt lärande och Agenda 30" (Granitor Properties u.å.a). Samt att: "Hyllie är en växande stadsdel och här behövs också öppna och trygga icke-kommersiella mötesplatser för alla. Biblioteket är en viktig lokal mötesplats som skapar trygghet och attraktivitet i lokalsamhället" (Granitor Properties u.å.a). Vidare går det att läsa på Granitor Properties hemsida att biblioteket i *Embassy of Sharing* står som modell för den delningsekonomi som hela kvarteret ska genomsyras av (Granitor Properties u.å.a). I *Sydsvenskans* artikel "Hyllie ska få eget bibliotek – placeras i *Embassy of Sharing*" uttalar sig Frida Trollmyr, Malmö kulturnämnds ordförande, på följande vis: "– Biblioteket är väl det äldsta exemplet på delningsekonomi" (Gillberg 2021). Gemensamt för dessa citat är att biblioteket framställs som en symbol för något större än själva biblioteket.

Att förstå biblioteket som en byggnad är en vedertagen uppfattning och att låta biblioteksbyggnaden stå som symbol för kunskap och demokrati är inte heller något nytt (Blomgren, Michnik & Sundeen 2022, 26-27). Men i citaten ovan framställs biblioteket som en symbol för delningsekonomi och hjälper till att ladda den kommersiella verksamheten i Embassy of Sharing med bibliotekets positiva egenskaper. Genom att studera hur Hyllie bibliotek framställs i förhållande till Embassy of Sharing ser jag en möjlighet att säga något om hur biblioteket påverkas av att stå som symbol för kommersiella verksamheter i en tidsanda där hållbarhet är ett trendord. Med hjälp av diskursanalys kan annars osynliga normer och värderingar kring bibliotekets varande avslöjas och träda fram i ljuset. Det blir då intressant att undersöka vem eller vilka som äger rätten att definiera biblioteket och hur det kan påverka dess legitimitet.

Syfte och forskningsfrågor

Uppsatsens syfte är att bidra till en förståelse för hur bibliotekets positionering i ett stadsutvecklingsprojekt kan påverka bibliotekets legitimitet. Genom att göra en fallstudie av Hyllie bibliotek och Embassy of Sharing vill jag förstå betydelsen av bibliotekets symboliska roll. De forskningsfrågor som jag ämnar besvara i uppsatsen är följande:

- Vilka biblioteksrelaterade diskurser blir synliga i intervjuer, nyhetsartiklar och interna dokument som avhandlar Hyllie bibliotek?
- Hur förhåller sig de biblioteksrelaterade diskurserna kring Hyllie bibliotek till varandra?
- Vad kan det innebära för Hyllie biblioteks legitimitet att framställas som symbol för Embassy of Sharing?

Avgränsning och disposition

Uppsatsen har avgränsats till att undersöka Fyrtornet eftersom det är där Hyllie bibliotek kommer att finnas. Resterande delar av Embassy of Sharing nämns i uppsatsen men har inte varit föremål för undersökningen, eftersom fokus har varit på hur biblioteket uppfattas. Kulturförvaltningen i Malmö stad kommer att bedriva flera verksamheter i Fyrtornet, men denna uppsats har avgränsats till att enbart

handla om områdesbiblioteket i Fyrtornet. Eftersom Hyllie bibliotek inte öppnat ännu har det inte varit möjligt att undersöka en befintlig verksamhet och därför har uppsatsen avgränsats till att handla om bilden som förmedlas av Hyllie bibliotek.

Uppsatsen är indelad i sex kapitel. I det första kapitlet redogörs för problemformulering, syfte och forskningsfrågor samt avgränsning och disposition. I bakgrundsavsnittet presenteras grundläggande information om Embassy of Sharing och Fyrtornet.

I nästkommande kapitel *Tidigare forskning* presenteras forskning kring biblioteket i relation till delningsekonomi, stadsplanering och legitimitet. Kapitlet avslutas med en sammanfattning av biblioteksrelaterade diskurser i tidigare forskning. I kapitel tre *Teoretisk utgångspunkt och begrepp* redogörs för den teoribildning som ligger till grund för uppsatsen: diskursanalys. I kapitlet beskrivs teorin och de valda utgångspunkterna samt hur teorin även kommer att fungera som metod. Vidare beskrivs symbolbegreppet och delaktighetsbegreppet.

Det fjärde kapitlet *Metod och urval* presenterar tillvägagångssättet för insamlingen av det empiriska materialet, som skett genom textanalys och semistrukturerade intervjuer. I kapitlet redogörs också för urvalsprocess, analysmetod och etiska överväganden. Kapitel nummer fem *Resultat och analys* presenterar det empiriska materialet samt en analys av detsamma under rubrikerna “Benämningar”, “Teman”, “Subjektpositioner” och “Diskurser”. Avslutningsvis redogörs för slutsatser och svar på forskningsfrågorna i det sjätte kapitlet *Slutsatser och diskussion*. Till sist avslutas uppsatsen med en diskussion samt förslag på vidare forskning.

Bakgrund

Granitor Properties, tidigare Midroc, är det företag som fått förtroendet av Malmö stad att bygga och förvalta Embassy of Sharing. Tillsammans med arkitektkontoret Wingårdhs vann Granitor Properties den markanvisningstävling som Malmö stad utlyste 2017 inför byggandet av ett nytt kvarter i Hyllie (Satz 2017). Granitor Properties är ett byggföretag som har nischat sig inom hållbarhet, såväl socialt som klimatmässigt. Förutom att bygga och förvalta fastigheter har Granitor Properties också projekt där man jobbar med stadsdelsutveckling, även då med fokus på hållbarhet (Granitor Properties u.å.b). Med detta som bakgrund går det att dra slutsatsen att det är viktigt för Granitor Properties varumärke att förmedla bilden av sig själva och Embassy of Sharing som innovativt och positivt för både klimat och människor.

Embassy of Sharing byggs i etapper under tio år och kommer i slutändan att bestå av sju olika byggnader, där varje byggnad är tänkt att uppfylla minst ett av de 17 globala hållbarhetsmålen (Granitor Properties u.å.a). De sju byggnaderna som ska ingå i Embassy of Sharing är Fyrtornet, Drivbänken, Levnadskonstnären, Skogslunden, Droppen, Fabriken och Basaren. I de olika husen kommer det bland annat att finnas bostäder, kontorslokaler, kreativa studios, butikslokaler, boende för äldre och studenter, småskalig matproduktion, odling, föreningslokaler, restauranger och en saluhall (Granitor Properties 2017, 13).

I utformningen av Embassy of Sharing har man utgått från FN:s globala hållbarhetsmål, även kallat Agenda 2030, och Malmökommissionens arbete. Agenda 2030 antogs av FN:s medlemsstater 2015 och består av en handlingsplan för att skapa ett hållbart samhälle innan år 2030 (Regeringskansliet 2016). Malmökommissionen är Malmö stads satsning för att minska klyftorna i fråga om Malmöbornas hälsa, med hjälp av forskningsbaserad kunskap (Malmö stad u.å.d). Genom att göra intervjuer med boende i flera olika stadsdelar har Granitor Properties fått fram en gemensam önskan för platsen, nämligen ”ett kvarter tillgängligt för alla och som ett komplement till den konsumtion och storskalighet som finns på platsen idag” (Granitor Properties 2017, 8).

Förutom att husen byggs i hållbara material finns också en plan för hur man ska ta tillvara på avloppsvatten (växtnäring) och dagvatten (bevattning). Den sociala hållbarheten är tänkt att bestå av många olika projekt/tillfällen i husen där boende och besökare ska kunna ta del av ett digitalt system för delande av både tjänster och varor. Det finns också en plan kring boende och besökares delaktighet i husen. Exakt hur delaktigheten ska se ut framgår inte men man benämner det på följande sätt: ”Konceptet Embassy of sharing syftar till “att lyfta människor med en plattform för delaktighet med tydlig bottom up-struktur” (Granitor Properties 2017, 10). Detta antyder att man som boende eller besökare ska få möjlighet att påverka beslut kring husen på olika sätt.

Fyrtornet/Kulturfyren

Fyrtornet är namnet på det första huset som byggs i Embassy of Sharing, vilket kommer bli Sveriges högsta kontorshus i trä. Eftersom Fyrtornet är beläget precis vid Hyllie tågstation ska bottenplan bestå av verksamheter som riktar sig till resenärer, till exempel en öppen yta/vänthall och verksamheter såsom Skånetrafiken, Polisen och en turistbyrå. Plan 3-16 är tänkt att bestå av kontorsytor. Plan två kommer att vara Malmö stads yta och går redan under namnet *Kulturfyren*. I Kulturfyren kommer Malmö stad ha tre olika verksamheter; en mötesplats för unga (*Work in progress* - en kulturinkubator för unga kreatörer), ett bibliotek (Hyllie bibliotek) och ett yttrandefrihetscentrum (Dawit Isaak-biblioteket). De tre verksamheterna kommer att samsas om ytan på 650 kvm och tanken är att det ska finnas ett övergripande samarbete dem emellan. När Drivhuset, det andra huset i Embassy of Sharing, står klart kommer Malmö stads yta att utökas in i Drivhuset och den totala ytan kommer då vara 2000 kvm (Granitor Properties 2017, 12; Malmö stad u.å.c; Hofmann 2021).

Malmö stad har som ambition att invånarna ska ha mindre än 1500 meter till närmsta områdesbibliotek, då närhetsprincipen är en viktig faktor för besökarna. Med detta som bakgrund togs beslutet att öppna ett nytt områdesbibliotek i Hyllie. Upptagningsområdet för Hyllie bibliotek kommer att vara stadsdelarna Hyllievång, Hyllieby, Elinelund, Djupadal, Kroksbäck, Kroksbäcksparken, Holma, Kulladal, Lindeborg, Svågertorp och Vintrie. I *Behovsanalys Hyllie* skriver man följande om visionen kring Hyllie bibliotek:

Vår vision kring det bibliotek som vi vill etablera i Hyllie och i området Embassy of Sharing är att vi vill bygga vidare på de framgångsrika koncept som utvecklats på Krut och Garaget, där den röda tråden är delaktighet och inkludering. Biblioteket i Hyllie vill vi ska vara flexibelt, samskapande, relevant och tillgängligt.

Hofmann 2021, 4

Det är tydligt i det interna dokumentet att Malmö stad vill jobba med nya och innovativa arbetssätt med Hyllie bibliotek, bland annat genom delaktighet för besökarna. Det är ett arbetssätt som stämmer väl överens med hur Granitor Properties beskriver visionen för hela Embassy of Sharing:

I det sociala hållbarhetsbegreppet utgör delaktighet en viktig del. Att säkerställa en social delaktighet och inkludering innebär att ge människor möjlighet att själva medverka och bidra till att området utvecklas med funktioner som svarar till lokala, faktiska behov för olika målgrupper.

Granitor Properties 2017, 8

Tidigare forskning

För att sätta uppsatsen i ett teoretiskt sammanhang kommer jag i följande kapitel att redogöra för tidigare forskning kring biblioteket i relation till delningsekonomi, stadsplanering och legitimitet. Vidare presenteras vilka biblioteksdiskurser som synliggjorts i tidigare forskning. Kärnan av det som presenteras i kapitlet återkommer i analys och diskussion.

Bibliotek och delningsekonomi

Eftersom mitt material pekar på att biblioteket likställs med delningsekonomi eller vissa fall presenteras som en symbol för delningsekonomi behövs en definition av begreppet. I detta stycke kommer jag att gå igenom aktuell forskning om delningsekonomi samt dess relation till bibliotek såsom det framställs i forskningen.

Delningsekonomi började användas som ett allmänt begrepp för ungefär tio år sedan. En vanlig definition av delningsekonomi är att skapa temporär/tillfällig tillgång till underutnyttjade varor, utan att behöva köpa dem. Det är dock fortfarande svårt att hitta en allmängiltig definition av delningsekonomi eftersom termen fortfarande utvecklas. Delningsekonomin ses som en möjlighet att marknadsföra hållbara konsumtionspraktiker. Med hjälp av delningsekonomi kan man skapa positiva effekter för miljön samtidigt som man möter konsumenternas behov och upprätthåller en god livskvalitet (Gareau-Brennan 2018, 36; Söderholm 2018, 84). Till exempel kan delandet av fem elektriska borrar mellan 30 personer reducera utsläppet av växthusgas med 700 kg CO₂eq under ett år. Exemplet är baserat på antagandet att 25 borrar inte behövde tillverkas eftersom det räckte med fem borrar som de 30 personerna delade på (Claudelin, Tuominen & Vanhamäki, 2022, 1-3).

Inom biblioteksvärlden används bibliotek ofta som ett historiskt exempel på delningsekonomi eftersom bibliotekets infrastruktur kan ses som ett system för hur delandet av saker kan gå till. En annan aspekt som lyfts fram är att bibliotekets verksamhet syftar till att ta bort hinder såsom kostnad, tillgänglighet och social status i förhållande till att tillskansa sig information. Ytterligare en aspekt är att

biblioteket också tillgängliggör information om hållbar utveckling för alla skikt i samhället (Gareau-Brennan 2018, 40-41; Jochumsen et al. 2023, 96; Kosciejew 2020, 329; Mathiasson & Jochumsen 2023, 10; Söderholm 2018, 8). Karin Salomonsson (2019, 82) beskriver biblioteket som, förutom den gängse bilden av att vara en institution som är kopplad till kultur och bildning, ”en etablerad modell för att tillhandahålla resurser”. Även Jochumsen et al. (2023, 95) menar att bibliotekets själva fundament består av cirkulär konsumtion.

Folkbiblioteken spelar en viktig roll i utvecklingen för ett mer hållbart samhälle och har en unik position i och med sin möjlighet att påverka på lokal, regional och nationell nivå (Jochumsen et al. 2023, 96; Kosciejew 2020, 328). Inom biblioteksområdet har det skett en repositionering under de senaste åren där biblioteket har erkänt hållbarhet som en nödvändighet för att legitimera biblioteket (Jochumsen et al. 2023, 98; Mathiasson & Jochumsen 2023, 12). Ett tydligt tecken på förändringen var när *American Library Association* uppdaterade sina grundvärderingar under 2019 så att de också skulle inkludera en punkt om hållbarhet (The American Library Association 2006).

Dock verkar det inte som att bibliotek och delningsekonomi är lika tydligt sammankopplade utanför biblioteksvärlden och många känner till exempel inte till att man numera kan låna både verktyg, cyklar och fröer på biblioteket. Det kan delvis bero på det man sett i flera olika studier, nämligen att biblioteksverksamheten inte är tillräckligt tydliga i förhållande till allmänheten. För att även utåt sett definiera sig själva som en viktig del av delningsekonomin skulle biblioteken kunna kommunicera tydligare kring sin verksamhet. Biblioteket bör helt enkelt lyfta fram de delar av verksamheten som stämmer överens med den allmänna definitionen av delningsekonomi (Gareau-Brennan 2018, 40-42; Kosciejew 2020, 329; Michnik 2018, 29; Salomonsson 2019, 82-87).

Delningsekonomi kommer i denna uppsats att definieras som en infrastruktur som ombesörjer delandet av saker eller kunskap med avsikten att skapa ett hållbart samhälle, såväl ekonomiskt som socialt. I kommande kapitel kommer jag att ge exempel på några delningsekonomiska praktiker som är kopplade till bibliotek på ett eller annat sätt.

Library of Things och X-Lending Libraries

I detta kapitel kommer jag att beskriva de två koncepten Library of Things och X-Lending Libraries, hur de uppkommit och varför det är relevant i denna uppsats.

Många delningsekonomiska praktiker är system som bygger på att privatpersoner lånar saker av varandra. Ofta är delningssystemen baserade online och kräver att man kan lita på personer som man aldrig träffat, vilket också kan bli en tröskel för att använda dem. Det har gjorts flera studier kring delningsekonomi som har visat att viljan att dela på saker istället för att äga dem är hög, men trots det deltar inte en motsvarande del av befolkningen i delningstjänster. Det finns ett glapp mellan viljan att dela och att faktiskt dela i praktiken. Detta glapp tros bero på att befintliga delningsalternativ inte är tillräckligt bra. Det har också riktats kritik mot delningsekonomiska praktiker för att de i första hand är alternativ som passar personer med högt ekonomiskt och kulturellt kapital, trots att man marknadsför delningsekonomi som något som ska rikta sig till alla grupper i samhället (Ameli 2017, 3295-3296 & 3302; Salomonsson 2019, 91).

Mot bakgrunden att befintliga delningsekonomiska praktiker inte är tillräckligt bra har en ny typ av delningsservice vuxit fram, *Library of Things* (LoTs). LoTs är ett samlingsnamn för verksamheter, oftast privatägda, som lånar ut olika produkter såsom verktyg, köksredskap, trädgårdsredskap, elektronik, instrument eller leksaker. I många fall är lånen ålagda med avgift och medlemskap. Det som gör LoTs intressant för den här uppsatsen är det faktum att verksamheten har lånat både namn och delar av sitt koncept från biblioteksvärlden. Här finns ett konkret exempel på när biblioteket används som en symbol för en annan verksamhet. Att ha ordet bibliotek i namnet skapar en känsla av förtroende och trygghet för en eventuell besökare. Även om innehållet skiljer sig från det som vanligtvis betraktas som ett bibliotek verkar det inte spela så stor roll för användaren (Ameli 2017, 3295; Claudelin, Tuominen & Vanhamäki 2022, 3; Salomonsson 2019, 87-88; Söderholm 2018, 8).

I avhandlingen *Borrowing and lending tools: the materiality of X-Lending Libraries* utreder Jonas Söderholm (2018) begreppet X-Lending Libraries (X-LL). X-LL definieras som ett bibliotek som gör något nytt (lånar ut verktyg) på ett vedertaget sätt (lånar ut till allmänheten) (Söderholm 2018, 12). X:et i X-LL

innebär att definitionen kan gälla utlåning av vad som helst förutom de vedertagna medierna såsom litteratur, film, ljudböcker och liknande (Söderholm 2018, 90).

Söderholm menar att LoTs kan särskiljas från X-LL eftersom det är ett specifikt koncept med tillhörande attribut. X-LL är ett bredare begrepp som innefattar all typ av utlåning oavsett byggnad, huvudman, förutsättningar eller ambitioner. Fokus för forskning kring X-LL är hur det man lånar ut påverkar verksamheten (Söderholm 2018, 29-30). Det faktum att man lånar ut till exempel verktyg istället för böcker påverkar vad som görs, vad som sägs och i slutändan vilken sorts verksamhet som bedrivs (Söderholm 2018, 68). Avslutningsvis menar Söderholm att denna förskjutning av vad ett bibliotek lånar ut/vad ett bibliotek är kan potentiellt komma att påverka bibliotekets demokratiska uppdrag: istället för att uppmuntra till bildning och läsning lånar man ut verktyg till förmån för praktiskt arbete (Söderholm 2018, 93).

Bibliotek och stadsplanering

Hyllie är ett nybyggt område, där det också byggs ett bibliotek. Det är därför intressant att titta på tidigare forskning kring bibliotekets betydelse i stadsplanering och stadsdelsutveckling.

Socionomen Ray Oldenburg (1999) har genom sitt begrepp *en tredje plats* lagt en teoretisk grund för att förklara vikten av mötesplatser när man planerar och bygger ett välfungerande samhälle. Oldenburgs definition av en tredje plats innebär en plats utanför hemmet och arbetet där ingen behöver ta på sig värdskapet, till exempel ett café eller en pub. Det är enligt Oldenburg viktigt att det finns en tredje plats i bostadsområden då det innebär att människor som inte vanligtvis skulle träffa varandra möts över gränser i form av social status, inkomst, utbildningsnivå eller kulturell tillhörighet (Oldenburg 1999, 20-24). Oldenburg nämner inte biblioteket som ett exempel på en tredje plats, men genom att titta på de egenskaper som den tredje platsen innehar är det lätt att dra paralleller till biblioteket som en tredje plats.

Ett annat begrepp som har mycket gemensamt med den tredje platsen är Ragnar Audunsons (2005) uttryck *lågintensiva mötesplatser*. En lågintensiv mötesplats definieras framför allt i motsatsförhållandet till den *högintensiva mötesplatsen*. En

högintensiv mötesplats är en plats som man går till för att delta i en specifik aktivitet som man är intresserad av, till exempel en keramikkurs, en jazzklubb eller yogalektioner. Ytterligare en aspekt av den högintensiva mötesplatsen är att man utför aktiviteten tillsammans med andra som också är där för att de är intresserade av aktiviteten. Personerna som man träffar på den högintensiva mötesplatsen delar förmodligen flera olika referensramar med varandra; de bor i samma område, de är i samma ålder eller så är de intresserade av samma saker. Den lågintensiva mötesplatsen däremot kännetecknas av att det är en plats där människor möts trots att de inte delar samma intressen, är i olika åldrar eller bor i olika delar av staden. Eftersom man främst träffar personer som liknar en själv på de högintensiva mötesplatserna menar Audunson (2005) att de högintensiva mötesplatserna kan leda till en större segregation och fragmentering av olika samhällsgrupper. För att skapa förutsättningar för ett demokratiskt samhälle måste olika människor också exponeras för varandra, något som vi inte kan anta händer om det inte finns lågintensiva mötesplatser som till exempel bibliotek (Audunson 2005, 436-437; Michnik 2018, 31).

Både biblioteket och den tredje platsen är nära besläktade med Habermas teorier om den publika sfären. Den publika sfären är en sekulär plats som står självständigt utanför både stat och marknad. Det är en sfär som skapas av medborgarnas interaktioner och enligt Habermas är den publika sfären en förutsättning för ett demokratiskt samhälle (Audunson 2005, 434). Biblioteket kan betraktas som både en *lågintensiv mötesplats* och som *en tredje plats* i avseendet att det är en plats där människor möts på ett informellt sätt. Besökarna är där av olika anledningar och man möts över intressesfärerna. Biblioteket är öppet för alla människor oavsett bakgrund, utbildning eller förkunskaper. Genom att "utsättas" för mötet med människor som är olika en själv växer också acceptansen/toleransen för ett mångfacetterat samhälle (Audunson 2005, 432-436; Scott 2011, 206-207). Katarina Michnik (2018, 31) lyfter fram att det redan när Valborg Palmgren lade grunden för svensk biblioteksverksamhet på 1910-talet fanns en vision om biblioteket som mötesplats för olika samhällsgrupper. En vision som stämmer bra överens med det nutida demokratiuppdraget som återfinns i bibliotekslagen (SFS 2013:801).

Idag spelar biblioteket en central roll i stadsplanering och det är väletablerat för stadsutvecklare att använda sig av bibliotek för att stärka ett område eller locka människor till nybyggda områden (Blomgren, Michnik & Sundeen 2022, 27).

Hvenegaard Rasmussen och Skot-Hansen (2011, 66) använder sig av termen "biblioteket som placemaker" för att beskriva det som händer när man inom stadsplaneringen placerar ett bibliotek för att skapa levande och attraktiva bostadsområden. När man utvecklar ett nytt område vill man gärna placera ett bibliotek där eftersom det fungerar som en mötesplats. Dock handlar det inte bara om att skapa mötesplatser för demokratins skull, utan kanske snarare av kommersiella anledningar. Om det i samma område som biblioteket finns butiker eller andra samhällsinstitutioner är det sannolikt att biblioteksbesökare stannar och uträttar sina ärenden i närområdet. Det blir en relation mellan bibliotek och näringsliv som kan vara fördelaktig för båda parter. I och med sin funktion som mötesplats ser både butiksägare och fastighetsmäklare bibliotek som en institution som höjer värdet på en plats. Det är inte bara i nybyggda områden som biblioteket kan användas som dragplåster, utan även att bygga ett nytt bibliotek i ett existerande område kan användas som en katalysator för att nyutveckla det omkringliggande området. I takt med att biblioteket har använts på detta sätt inom stadsplaneringen har också biblioteken sett vilka fördelar det kan ge att vara med i ett tidigt skede i planeringen av ett nytt bibliotek (Scott 2011, 193-223).

I relationen mellan biblioteket och stadsplaneringen är det tydligt att det finns ett "högre syfte" med biblioteket. Biblioteket behövs som mötesplats för att skapa demokratiska samhällen och det gör det svårare för beslutsfattare att prioritera bort biblioteket.

Bibliotek och stadsplanering i Malmö

Det som händer i Hyllie idag, att man bygger ett nytt bibliotek i samband med stadsdelsutveckling, är inte något nytt för Malmö stad. Detta har studerats specifikt av Per Möller (2021) i avhandlingen *Kulturstad/stadskultur: idéer om kulturens värden i Malmös stadsomvandling 1990-2012*. Redan när Malmös stadsbibliotek skulle byggas ut i början av 1990-talet utlystes en arkitekttävling, där det vinnande bidraget blev det som idag är *Ljusets kalender*. Även när *Ljusets kalender* byggdes hade man visioner kring biblioteket som symbol för något större "[...] det nya stadsbiblioteket skulle uppfattas som en symbol för hur Malmö stod inför en påtaglig förnyelse" (Möller 2021, 138). Den påtagliga förnyelsen som åsyftades var förmodligen Malmös omorientering "från industristad till kunskapsstad" som påbörjades i början av 2000-talet (Möller 2021, 214). En omorientering där bland

annat biblioteket fick en viktig roll i arbetet med att skapa en ny image för staden. Möller (2021, 216) beskriver hur biblioteket under denna period tillskrivs en särskild betydelse som mötesplats för Malmös befolkning med utländsk bakgrund. En del av befolkningen som annars inte skulle ha tillgång till någon offentlig, eller i Audunsons termer, lågintensiv mötesplats.

Möller (2021, 342-343) lyfter också fram begreppet *en tredje plats* och hur det har varit tongivande i Malmös stadsutveckling. Begreppet myntades som tidigare nämnt av Ray Oldenburg och Möller beskriver det som de platser som finns bortom hemmet och arbetet. Det är platser dit invånarna kommer på sin fritid och för sitt eget nöjes skull ”där man också avsiktligt eller oavsiktligt möter andra människor och på så sätt dras in i en större social gemenskap” (Möller 2021, 342-343). Den danska arkitekten Per Riisom har utifrån Oldenburgs begrepp utarbetat *det fjärde stadsrummet* vilket ska förstås som en blandning av arbetsplatsen, det offentliga och det privata rummet. Det som skiljer det fjärde stadsrummet från Oldenburgs tredje plats är att det finns en målsättning att mötet mellan människor ska leda till kreativitet och produktivitet. I Oldenburgs tredje rum var fritid och det demokratiska samhället i fokus. Riisom och det fjärde stadsrummet har varit betydande i Malmös stadsplanering under 2000-talet. Det fjärde stadsrummet banade väg för ett nytt tankesätt kring mötesplatser med fokus på att kreativa människor skulle mötas för att skapa idéer/koncept och bidra till Malmös ekonomiska tillväxt (Listerborn et al. 2014, 92; Möller 2021, 342-343). Under tidigt 2000-tal började stadsbyggnadskontoret och kulturförvaltningen i Malmö samarbeta för att på så sätt få in kulturförvaltningen redan när stadsutvecklingen planerades (Möller 2021, 371). Detta stämmer också väl överens med det Rachel Scott (2011) skriver om att biblioteksvärlden har upptäckt att det är bra att komma in tidigt i planeringsstadiet av ett nytt bibliotek. En insikt som återkommer även i det empiriska materialet.

Bibliotek och legitimitet

För att utforska hur bibliotekets legitimitet påverkas behövs en förståelse av begreppet legitimitet och hur det använts i tidigare forskning om bibliotek.

Legitimitetsbegreppet handlar i grund och botten om en organisations berättigande. Om en organisation, i detta fall ett bibliotek, ska fortsätta finnas måste den kunna legitimera sig själv och varför dess verksamhet behövs eller är önskvärd. Att bli av med sin legitimitet skulle orsaka stora problem i form av bristande besökssiffror och i slutändan mindre eller ingen finansiering. Svårigheten med legitimitetsbegreppet är att det inte handlar så mycket om vad biblioteket verkligen gör, utan om hur biblioteket uppfattas utifrån. Biblioteket som, i Sverige, är en offentlig verksamhet måste i fråga om sin legitimitet förhålla sig till både staten, civilsamhället och marknaden. Det är tre olika fenomen som är svårdefinierade och som ofta är i konflikt med varandra. Men biblioteket måste likväl förhålla sig till dem eftersom det är de som utgör bibliotekets svängrum. Legitimiteten är inte något beständigt utan förändras beroende på omvärld och vad biblioteket tar sig för, därför måste biblioteket ständigt arbeta för att behålla sin legitimitet. En stor del av bibliotekets legitimitet består av att de måste uppfattas som trovärdiga, öppna och inkluderande (Kann-Christensen & Pors 2004, 330-331; Larsen, Kann-Rasmussen & Rivano Eckerdal 2022, 173-175; Michnik 2018, 44-45). Larsen, Kann-Rasmussen och Rivano Eckerdal (2022, 178) nämner också legitimitetskrisen som innebär att dagens bibliotek inte kan upprätthålla sin legitimitet endast genom att erbjuda högkvalitativ litteratur och kultur utan de måste göra "något mer". Något mer kan i detta avseende handla om att biblioteken ska jobba med hållbarhet eller som i Hyllie biblioteks fall, belysa biblioteket som en delningsekonomi.

Katarina Michnik (2018) har utforskat bibliotekets sociala legitimitet och menar att kriterierna för ett legitimt bibliotek är att det behöver vara önskvärdt, korrekt och lämpligt. Det finns två dimensioner av social legitimitet: kontinuitet och trovärdighet. När det gäller kontinuitet drar Michnik slutsatsen att: "[...] om en organisation uppfattas fylla behov i ett rådande sammanhang, kan den komma att uppfattas som önskvärd, korrekt och lämplig" (Michnik 2018, 44). Med andra ord behöver bibliotekets verksamhet uppfattas som att det fyller ett behov. Vad behovet är skiljer sig åt mellan olika bibliotek och beror till exempel på om det är ett bibliotek i en storstad eller på landet, om det ligger i ett område med hög- eller låginkomsttagare eller om det konkurrerar med andra liknande verksamheter i sitt närområde. För den andra dimensionen som är trovärdighet menar Michnik att:

[...] om en organisation uppfattas som meningsfull och förutsägbar, om en organisation uppfattas erbjuda det som den förväntas erbjuda, om människor upplever att de förstår organisationen ifråga, kan organisationen komma att uppfattas som trovärdig.

Michnik 2018, 45

Även trovärdigheten är nära sammankopplad med det specifika bibliotekets närområde, målgrupp och vad biblioteket erbjudit tidigare. Ett exempel på när trovärdighetsdimensionen påverkas negativt är när bibliotek anordnar verksamhet som uppfattas som avvikande från deras ordinarie verksamhet, och därmed eventuellt inte uppfattas som i linje med bibliotekets uppdrag. Det kan då leda till att biblioteket uppfattas som icke-trovärdigt (Michnik 2018, 5). När det gäller förändringar inom biblioteken menar Michnik (2018, 30) att allmänheten enligt studier föredrar traditionella biblioteksverksamheter, det vill säga läsfrämjande aktiviteter och bokutlåning. Men, förändringar kan ske om det är förändringar inom rimliga ramar:

[...] biblioteksanvändare vill ha ett igenkännbart bibliotek. Nymodigheter accepteras om de anses möta de behov som biblioteksanvändarna ser och om dessa nymodigheter fogas in i de nuvarande verksamheterna

Michnik 2018, 30

Risken med att erbjuda en ny sorts verksamhet är om det skiljer sig så pass mycket från den traditionella verksamheten att den ses uppfattas som att den inte tillhör biblioteket, vilket i sin tur skulle skada bibliotekets legitimitet (Michnik 2018, 30).

Den presenterade forskningen anger några olika egenskaper som biblioteket ska uppfattas ha för att behålla sin legitimitet:

- trovärdigt, öppet och inkluderat
- önskvärt, korrekt och lämpligt
- kontinuitet och trovärdighet

Eftersom de olika egenskaperna går i linje med varandra kan de användas som en helhet för att förstå bibliotekets legitimitet. Med hjälp av dessa "kriterier" för bibliotekets legitimitet kommer det vara möjligt att undersöka hur Hyllie biblioteks legitimitet påverkas av att användas som en symbol för Embassy of Sharing. Om bibliotekets fortsatta existens hänger på om det är legitimt eller inte, kommer rådande diskurser kopplade till bibliotek att avgöra vilket handlingsutrymme det finns för utvecklingen av biblioteket. I kommande stycke presenteras de biblioteksrelaterade diskurser som framställts i tidigare forskning.

Bibliotek och diskurser

Diskursanalys bygger på uppfattningen att språkets makt formar vår uppfattning av verkligheten. Biblioteksrelaterade diskurser har givetvis undersökts i tidigare forskning. Ofta har detta gjorts i förhållande till vilken bild som förmedlas av biblioteket i media. Jag kommer i detta stycke att redogöra för den mest relevanta forskningen kring biblioteksrelaterade diskurser i Sverige och Danmark.

I sin avhandling *Det föreställda folkbiblioteket - En diskursanalytisk studie av biblioteksdebatter i svenska medier 1970–2006* presenterar Åse Hedemark (2009) tre olika biblioteksdiskurser. De tre diskurser som hon avkodat i sitt material är *allaktivitetsdiskursen*, *den bokliga diskursen* och *den informationsförmedlande diskursen*. Allaktivitetsdiskursen är enbart närvarande under 1970-talet och är då den dominerande diskursen. Diskursen karaktäriseras av att biblioteket ska erbjuda många olika typer av aktiviteter och inte enbart bokförmedling. Exempel på aktiviteter är teater, politiska debatter och utställningar. Det är en uppsökande verksamhet på det sätt att det är biblioteket som ska söka upp sina användare, detta kan ske på till exempel arbetsplatser eller med hjälp av samarbeten med föreningslivet. I denna diskurs finns också ett visst mått av användarperspektiv i och med den uppsökande tematiken (Hedemark 2009, 51 & 150). Parallellt med allaktivitetsdiskursen finns den bokliga diskursen som under 1970-talet är i underläge men ändå finns där och bidrar sin tid.

Under 1980-talet visar Hedemark (2009, 62) att den bokliga diskursen är dominerande, det är en diskurs som fokuserar på den tryckta boken och det som anses vara kvalitetslitteratur. Det finns i denna diskurs ett explicit bildningsideal och även folkbildning framträder i den bokliga diskursen. Bildningen ska då uppnås i form av förmedling av "rätt litteratur" och inte inom några andra områden. Teknisk kompetens ställs mot kulturell kompetens hos bibliotekarier och de två kompetenserna verkar inte kunna inrymmas i en bibliotekarie i den bokliga diskursen och de hamnar därför i konflikt med varandra (Hedemark 2009, 62-64 & 150). När den bokliga diskursen är dominerande under 1980-1990-talet utmanas den av den informationsförmedlande diskursen, en diskurs som lägger tonvikten på att bibliotekarier behöver utveckla sin informationstekniska kompetens. Här finns inte samma fokus på litteratururval och medieformat utan fokus ligger på att förmedla den nya tekniken (Hedemark 2009, 57-58). Inom biblioteksområdet finns det

skilda åsikter om teknikens betydelse för biblioteket, men att lägga vikt vid ny teknik kan också ses som ett sätt att legitimera biblioteket i en tid av utveckling. Den informationsförmedlande diskursen särskiljer sig från de andra två diskurserna i avseendet att den fokuserar på individen och dennes personliga utveckling (Hedemark 2009, 61-62 & 152).

Hedemark problematiserar fenomenet med att två diskursers sätts mot varandra på det sätt som den bokliga diskursen och den informationsförmedlande diskursen gör i detta fall. Hon menar att det blir en polarisering och en förenkling av bilden av vad ett bibliotek är eller kan vara och att man därmed också utesluter många delar av biblioteket. De exempel hon ger på vilka delar av biblioteket som inte syns i medierna är till exempel "bibliotekets roll som mötesplats, bibliotekets betydelse för integration samt biblioteket som en plats för upplevelser" (Hedemark 2009, 160). Dock påpekar Hedemark att detta är områden som är framträdande inom biblioteksområdet, men som saknas i den mediala rapporteringen om bibliotek.

Under åren 2000-2006 menar Hedemark (2009, 145-153) att både den bokliga diskursen och den informationsförmedlande diskursen är dominerande samtidigt, bland annat för att man under början av 2000-talet har fokus på både informationsförmedling och läsfrämjande verksamhet. Att det nu kan finnas två dominerande diskurser, som tidigare varit i konflikt med varandra, förklarar Hedemark med att den diskursiva konflikten ebbat ut i takt med en ökande delaktighetsnorm för bibliotekets användare. Tidigare har de två diskurserna upprätthållits av biblioteksprofessionen, men i och med användarnas ökade inflytande under 2000-talet definieras bibliotekets uppdrag snarare av användarna än av bibliotekarierna.

Under samma period som Hedemark skriver sin avhandling utforskar Henrik Jochumsen och Casper Hvenegaard Rasmussen (2006) Danmarks biblioteksdiskurser i sin bok *Folkebiblioteket under förändring: modernitet, felt og diskurs*. Jochumsen och Hvenegaard Rasmussen kommer fram till liknande diskurser, även om det skiljer sig i vissa avseenden. Men framför allt är de överens med Hedemark om att den diskursiva kampen avtar under 1990-2000-talet till förmån för en mer användarorienterad inställning där föreställningen om biblioteket inte måste ha en lika fast form (Jochumsen & Hvenegaard Rasmussen, 2006).

Några år senare undersöker Jenny Lindberg (2012) biblioteksprofessionens diskurser under de senaste 100 åren utifrån teknik och genus. Lindberg presenterar tre teknikrelaterade diskurser: *teknikoptimistisk diskurs*, *teknikskeptisk diskurs* och *selektiv teknikdiskurs*. Hon menar att dessa tre diskurser har funnits parallellt med varandra inom professionen och att den dominerande diskursen har varierat beroende på politiskt styre och samhällsklimat (Frenander & Lindberg 2012, 242-247). Det finns likheter mellan Lindbergs teknikoptimistiska diskurs och Hedemarks informationsförmedlande diskurs där den nya tekniken får en legitimerande status för biblioteket. Även mellan den teknikskeptiska diskursen och den bokliga diskursen går det att dra paralleller kring att man vill hålla kvar vid det gamla och traditionella. Gemensamt är också att både teknikskeptisk/teknikoptimistisk diskurs och boklig/informationsförmedlande diskurs definieras av att sättas i förhållande till varandra.

Jag har i denna uppsats gjort en diskursanalys av hur ett specifikt bibliotek framställs. Det hade varit önskvärt att kunna ställa de diskurser jag hittar i relation till rådande och allmängiltiga biblioteksdiskurser i Sverige. Eftersom den senaste forskningen kring svenska biblioteksdiskurser är mer än tio år gammal är det svårt att säga om det fortfarande är dessa biblioteksdiskurser som är allmänt rådande idag. Med det sagt kommer jag fortfarande förhålla mig till tidigare biblioteksdiskurser som forskningen presenterat. Det kommer jag att göra eftersom det lägger en grund till förståelsen av det svenska biblioteksväsendet och vilka diskurser som tidigare satt ramarna för verksamhetens utveckling.

I nästa kapitel följer en genomgång av mitt teoretiska perspektiv som består av diskursanalys och kulturanalys. I samband med sin avhandling utvecklade Hedemark (2009) en diskursanalytisk modell som jag också kommer att använda mig av. Modellen beskrivs närmare under rubriken *Analysmetod*.

Teoretisk utgångspunkt och begrepp

För att få syn på vilka diskurser som framträder i mitt material har jag använt mig av diskursanalys som teori. Eftersom jag också ville undersöka hur det påverkar biblioteket att det används som en symbol för Embassy of Sharing har jag vänt mig till kulturanalysens definition av symbolbegreppet. Jag återkommer med en definition av symbolbegreppet senare i detta kapitel. Då diskursanalys är både en teori och en metod kommer den att återkomma i metodkapitlet.

Diskursanalys

Inom diskursanalysen finns flera förgreningar där man tolkat eller vidareutvecklat olika delar av teorin. Michel Foucault betraktas ofta som diskursanalysens fader då han utvecklade teorin och många av de centrala begreppen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, 19). Förutom Foucaults version av diskursanalys kommer jag att ta in element från Ernesto Laclau och Chantal Mouffes teoribyggning ”diskursteori” samt Norman Faircloughs kritiska diskursanalys. Jag kommer senare i detta kapitel att förtydliga vilka delar och varför de är relevanta för min studie.

Kärnan i diskursanalys som teori och metod är språkets makt över verkligheten såsom vi uppfattar den. Diskursanalys springer ur den konstruktionistiska traditionen där man, till skillnad från essentialismen, utgår från att den sociala verkligheten skapas av människorna i den. För en diskursanalytiker är samhället inte en konstant utan snarare något som skapas i varje situation på grund av eller med hjälp av språkbruket som används. Istället för att en text avbildar verkligheten är det texten som definierar eller skapar verkligheten (Boréus & Bergström 2018, 254; Svensson 2019, 24-36 & 81; Winther Jørgensen & Phillips 2000, 31). Detta sker till exempel när något som från början är en subjektiv åsikt beskrivs som en objektiv sanning. Trots att det finns fler vinklar eller åsikter kan den subjektiva åsikten komma att betraktas som en objektiv sanning av någon/några, en sanning som sedan upprepas och till slut betraktas som en allmän sanning. På så sätt har man genom att använda språket omformat verkligheten ur aspekten av vad som betraktas som sant. Inom diskursanalys kallas det för språkets *performativitet*, med detta menas att språket inte bara har en beskrivande roll, utan att språket utför en handling när det beskriver

något. Man kanske tror att man beskriver en stol så som den är i sin essens, men i själva verket beskriver man de egenskaper som man själv tillskriver stolen.

Diskurs som fenomen

För att kunna navigera i denna icke-konstanta verklighet skapar människor (omedvetet) diskurser. Diskurserna sätter ramar så att vi ska kunna kategorisera och tolka vår verklighet så att den blir begriplig. Samtidigt begränsar diskursen hur vi ser på världen med just kategorier och begrepp. En diskurs kan beskrivas som ett sammanhang med ett regelsystem som reglerar/bestämmer vad som anses legitimt och inte. Människorna inom en diskurs kontrolleras på detta sätt utifrån den diskurs de befinner sig i. Diskursen bestämmer då vad som anses vara sjukt och friskt, traditionellt och icke-traditionellt (Boréus & Bergström 2018, 258; Svensson 2019, 48; Winther Jørgensen & Phillips 2000, 33 & 135). Regelverken inom diskursen är föränderliga och när element färdas interdiskursivt, det vill säga mellan diskurserna, kan förändring ske inom en diskurs. Genom att identifiera och blottlägga diskurser och kunskapsregimerna inom diskurserna kan man enligt Foucault få syn på vilka regler som bestämmer vad som är sant och falskt, vad som är möjligt och vad som är omöjligt inom diskursen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, 19 & 136).

Subjekt och subjektposition

Begreppet *subjekt* inom diskursanalysen är ett sätt att ta bort idén om att jaget är något förutbestämt. Istället menar man att varje individ har olika möjligheter och förutsättningar för att skapa en roll/ett jag utifrån rådande diskurser och man är då ett subjekt inom diskursen. För subjektet erbjuder diskursen en viss uppsättning av roller eller gruppstillhörigheter och det är dessa man har att välja mellan. När man intar rollen/subjektpositionen blir man också en representant för den gruppen och det man gör, säger eller uttrycker konstruerar rollen på nytt. Om du till exempel intar subjektet "ung" kommer det du gör och säger att återskapa bilden av hur en ungdom är, men du kommer också att begränsas i ditt handlande av de förutfattade idéer som omvärlden har om gruppen unga (Guilfoyle 2016; Hall & Gay 2011; Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Subjektet flyter inte runt hur som helst inom diskursen utan är alltid positionerad i förhållande till dels diskursen, men också i förhållande till andra subjekt. Detta kallas för *subjektpositionering* och ger en möjlighet att analysera de olika

positionerna och deras maktförhållande till varandra. Det är oftast så att en subjektpositionering är dominerande i en diskurs och skapar en maktaspekt (Guilfoyle 2016; Winther Jørgensen & Phillips 2000). Exempel på hur subjektpositionering använts inom bibliotek- och informationsvetenskapen finner man hos Hedemark (2009) som med hjälp av subjektposition förtydligar maktförhållanden mellan författare, bibliotekarier och användare inom olika biblioteksdiskurser. I den bokliga diskursen menar Hedemark till exempel att manliga författare innehar en subjektposition med mycket makt gentemot kvinnliga bibliotekarier som har mindre makt (Hedemark 2009, 158-159).

Diskursteori

Laclau och Mouffes utveckling av diskursanalysen kallas ofta för *diskursteori* och bygger på en postmarxistisk tradition som intresserar sig särskilt för språkets skapande och upprätthållande av maktrelationer i samhället. Med diskursteorin menar man att eftersom verkligheten/sanningen inte är fixerad, utan förändras med hjälp av språket, skapas en pågående kamp om definitioner av både identitet och verklighet. Eftersom språket formar samhället kan språket inte heller vara något neutralt. Ett språk som inte är neutralt skapar en maktaspekt där den som får eller har rätten att beskriva också har makten att omskapa verkligheten. Maktaspekten blir särskilt problematisk när det finns delar av samhället som inte får möjligheten att beskriva, utan istället beskrivs av andra. Detta sker till exempel när det finns personer som ses som experter och deras ord ses som fakta och det en "vanlig människa" säger ses som en åsikt (Boréus & Bergström 2018, 254; Svensson 2019, 24-31 & 81; Winther Jørgensen & Phillips 2000, 31). Laclau och Mouffe menar också att en diskurs inte bara består av text/språk utan också innehåller sociala fenomen såsom hur man betar sig i sociala sammanhang eller vilket kroppsspråk man använder (Boréus & Bergström 2018, 254; Svensson 2019, 51-53; Winther Jørgensen & Phillips 2000, 31).

Förhållandet mellan närliggande diskurser benämns som *diskursordning* och syftar till hur de närliggande diskurserna förhåller sig till varandra och huruvida de är överens om sanningar/fakta eller om deras sanningar hamnar i konflikt med varandra. När en konflikt uppstår mellan diskursers sanningar kallas det för *antagonism* och för att på nytt uppnå en ordning där en diskurs står över de andra diskurserna i en konflikt krävs det som Laclau och Mouffe kallar för *hegemonisk*

intervention. Då återställs hegemonin, en diskurs står återigen som överordnad och dess sanning skapar en entydighet som saknades när antagonismen mellan diskurser rådde (Winther Jørgensen & Phillips 2000, 55).

Kritisk diskursanalys

En annan förgrening av diskursanalys är den *kritiska diskursanalysen* och här kommer jag utgå från Norman Faircloughs teoribildning. Faircloughs kritiska diskursanalys tar fasta på samhällets orättvisor och språkets makt i förhållande till formandet och upprätthållandet av dessa ojämlikheter. Han menar att språket som används av enskilda individer på mikronivå är nära sammankopplat med maktutövande på en samhällsnivå. Den kritiska diskursanalysen syftar till att avslöja den dolda ideologin bakom vårt språkbruk. Fairclough använder begreppet *ideologi* i meningen att det är ett system av upplevd kunskap och föreställningar om hur världen fungerar som upprätthåller de maktpositioner som finns i samhället. Språket är det som upprätthåller och reproducerar ideologins maktrelationer. Det som gör att ideologin kan fortsätta finnas och upprätthålla maktstrukturerna är att vi inte är medvetna om den. Vi lever i det system som ideologin upprätthåller och har därför svårt att få syn på strukturer och maktaspekter inom ideologin. Ideologins strukturer uttrycks i språkbruket genom *normalisering*, den process som sker när representationen av ett fenomen är så pass stark att det på samhällsnivå börjar betraktas som en norm (Svensson 2019, 54-55). Ett exempel är att den manliga ligan i fotboll kallas "fotboll" medan damernas liga kallas för "damfotboll". Eftersom representationen i media har fokuserat på män som spelar fotboll har det blivit normen i vårt samhälle. Det som avviker från normen, damfotbollen, måste då få ett annat namn för att särskiljas från normen. Genom att fortsätta benämna det som "fotboll" och "damfotboll" upprätthåller vi också normen om att det är " normalt " att män spelar fotboll och att det är avvikande när kvinnor spelar fotboll.

Diskursanalys i praktiken

Jag vill med hjälp av diskursanalys utröna vilka biblioteksdiskurser som framkommer i texterna som pratar om Hyllie bibliotek. För att kunna göra det på ett konkret sätt har jag använt mig av en analysmodell som består av fyra steg: 1) benämningar, 2) teman, 3) subjektpositioner och 4) diskurser. Modellen beskrivs mer utförligt under rubriken *Analysmetod*.

I uppsatsens teorikapitel har jag valt att lyfta fram Laclau, Mouffe och Faircloughs teorier eftersom de inte enbart fokuserar på språkets performativitet utan också framhåller maktaspekten av språkbruket. Särskilt Fairclough tar in samhällets ojämlikheter som ett perspektiv i diskursanalysen, ett perspektiv som jag tycker krävs för att kunna göra en analys där samhälleliga aspekter finns med. Det blir också relevant i min analys att undersöka vilka diskurser och diskursordningar som rör sig i förhållande till Hyllie bibliotek och Embassy of Sharing, för att på så sätt kunna avkoda eventuella hegemonier, hierarkier och konkurrensen mellan diskurserna. I analysen kommer jag också att använda mig av symbolbegreppet, vilket beskrivs närmare under nästa rubrik. För att kunna koppla samman symbolbegreppet med diskursanalysen behövde jag hitta en förgrening av diskursanalysen som förhåller sig till makt, legitimitet, normer och normalisering, vilket både diskursteori och kritisk diskursanalys gör.

Kulturanalys och symbolbegreppet

För att hitta en definition av symbolbegreppet har jag vänt mig till kulturanalysen där symboler spelar en stor roll. Kulturanalys är nära besläktad med diskursanalys och använder sig bland annat av diskursbegreppet. Definitionen av symboler som Billy Ehn och Orvar Löfgren (1982, 86-89) presenterar är att man inom en eller flera diskurser/samhället har skapat en sanning kring särskilda symboler och den makt som de besitter. Genom den tillskrivna makten hos en symbol kan personer eller ting som innehar symbolen också skiljas från resten av samhället och få en särskild status eller legitimitet. Symbolerna omgärdas också av regler kring hur de får/inte får användas samt bidrar till ritualisering av handlingar kopplade till symbolen. Enligt Alf Arvidsson (2022, 50) är det typiskt för symboler att de har olika betydelser för olika individer och grupper. Symbolernas funktion är att samla människor och stå för en gemensam identitet. Arvidsson delar upp symboler i *metonymisk* och *metaforisk* symbolik. Jag kommer att använda mig av Arvidssons definition av metaforisk symbolik, nämligen att symboliken bygger på en strukturell likhet och att det finns någon som påstår att det finns en likhet (Arvidsson 2022, 51). Valet har fallit på denna definition delvis för att flera uttalanden om Hyllie bibliotek är påståenden om att biblioteket är en symbol för delningsekonomi samt att delningsekonomi och bibliotek delar strukturella likheter.

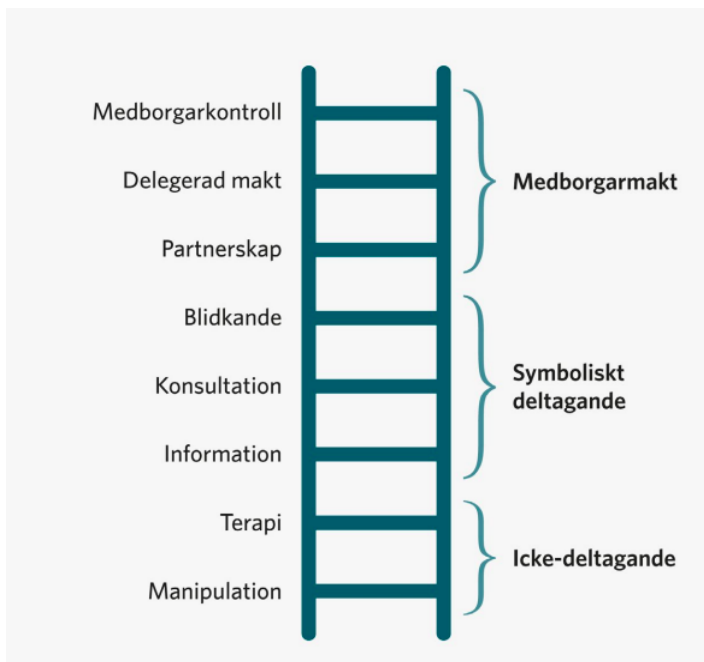
Enligt Ehn och Löfgren (2001) är det möjligt att betrakta nästan vad som helst som en symbol. Det finns inte några avgränsningar i form av vad en symbol kan vara eller inte vara. Definitionen av en symbol ligger istället i betraktarens öga, då en symbol kan vara en företeelse som: “representerar något mer än sin vardagliga betydelse” (Ehn & Löfgren 2001, 156). De fenomen som man betraktar som symboliska laddas därmed av en kulturell mening.

Hyllie bibliotek nämns som en symbol för konceptet med Embassy of Sharing i både interna dokument och nyhetsartiklar redan innan det byggts/öppnat. Med hjälp av symbolbegreppet blir det möjligt att utröna vilka kulturella meningar som biblioteket som symbol laddats med.

Delaktighetsstegen

Delaktighet är ett återkommande begrepp i mitt empiriska material och även i tidigare forskning om legitimitet och biblioteksdiskurser som presenterats i tidigare kapitel. För att lägga en grund för begreppet kommer jag använda Sherry Arnsteins (1969) delaktighetstege.

Delaktighetsstegen fick fäste när Arnsteins artikel *A Ladder Of Citizen Participation* publicerades 1969. Sedan dess har stegen omtolkats och använts i många olika sammanhang, i Sverige har den framför allt aktualiserats av Sveriges kommuner och landsting (SKL) för användning i offentliga verksamheter, något jag återkommer till senare i detta stycke. I Arnsteins version handlar trappan om att socioekonomiskt utsatta grupper skulle ha möjlighet att påverka sitt närsamhälle. Hon menar att det är vad som krävs om man ska kunna kalla ett samhälle för demokratiskt. Med stegen vill Arnstein illustrera den kritiska skillnaden mellan falskt inflytande och verklig makt att påverka en beslutsprocess (Arnstein 1969, 216). Stegen består av åtta steg, där stegen längst ner står för icke-inflytande som sedan går över i symboliskt deltagande för att sedan avslutas högst upp med medborgarmakt. En intressant del av stegen är den som kallas för “symboliskt deltagande”, den ger en benämning och synliggör de situationer då beslutsfattande personer får ett beslut att verka förankrade i lokalsamhället trots att det inte är det. Se bild nedan för benämningar på alla stegen:

Sveriges kommuner och landsting 2023

Delaktighetsstegen är såklart en förenkling av en mångfacetterad process, men den fyller sitt syfte genom att illustrera hur många olika grader av inflytande/delaktighet det finns. Om man känner till de olika graderna av inflytande är det lättare att genomskåda situationer där det till exempel endast är symboliskt inflytande som sker, även om det marknadsförs som reellt inflytande (Arnstein 1969, 217). Till exempel när man ber medborgare att vara delaktiga i en förändringsprocess, men endast låter dem välja mellan några förutbestämda alternativ. Då kan det infinna sig en känsla av att man har fått vara med och påverka, men egentligen var det kommunen som satte agendan för det man hade möjlighet att påverka.

Delaktighetsstegen har använts i många olika sammanhang och ofta också förändrats för att passa in i andra sammanhang. *Sveriges kommuner och landsting* (SKL) har skapat en delaktighetstrappa, inspirerad av delaktighetsstegen (Sveriges kommuner och landsting 2023). SKL:s trappa har bara fem trappsteg och har även valt andra ord för att beskriva de olika stegen. Även innebörden i det översta trappsteget har förändrats från Arnsteins “medborgarkontroll” till “medbeslutande” som inte har riktigt samma innebörd. Medborgarkontroll beskrivs av Arnstein som:

People are simply demanding that degree of power (or control) which guarantees that participants or residents can govern a program or an institution, be in full charge of policy and

managerial aspects, and be able to negotiate the conditions under which “outsiders” may change them.

Arnstein 1969, 223

Berörda personer ska helt enkelt ha full kontroll över situationen/institutionen och sätta ramarna för förutsättningarna. I SKL:s version av delaktighetstrappan skriver man att:

Delaktighetstrappan ska inte ses som en hierarki där något trappsteg är bättre än något annat. Modellen är inte byggd för att hantera initiativ som kommer från medborgare eller civilsamhället själva.

Sveriges kommuner och landsting 2023

Utifrån dessa citat tolkar jag det som att medbeslutande innebär mycket mindre makt än medborgarkontroll. Arnsteins steg togs fram som ett verktyg för att kritiskt granska samhället, SKL:s delaktighetstrappa kan ses mer som ett verktyg för hur offentlig verksamhet kan jobba med medborgardialog. Jag tar upp SKL:s modell eftersom jag vill exemplifiera att det förmodligen inte är Arnsteins delaktighetssteg som används i dagens kommunala verksamheter.

Metod och urval

I detta stycke presenteras de metoder som jag valt att använda i uppsatsen samt hur jag gått tillväga för att göra ett urval. Vidare även en genomgång av de två metodernas tillvägagångssätt samt analysmetod och etiska aspekter.

Jag har ämnat att undersöka vilka diskurser som omger biblioteket och bibliotekets symboliska roll, det vill säga ett samhällsligt fenomen och dess betydelse, därför har det lämpat sig att använda kvalitativa metoder (Ahrne & Svensson 2022, 13). Den kvalitativa metoden är också en möjlighet för uppsatsen att försöka ringa in och teoretisera kring framtidens bibliotek och hur det kan vara ett uttryck för vår samtid (Ahrne & Svensson 2022, 17). I inledningsfasen av uppsatsen kom jag i kontakt med olika typer av artiklar som berörde Embassy of Sharing och Hyllie bibliotek. I artiklarna framhölls bibliotekets värde som symbol för den delningsekonomi som ska genomsyra Embassy of Sharing. Med detta som bakgrund valde jag att använda mig av diskursanalys för att kunna säga något om hur de olika texterna formar bilden av biblioteket i Embassy of Sharing (Ahrne & Svensson 2022, 181).

Det textmaterial som analyserats är offentliga artiklar som behandlar biblioteket i Embassy of Sharing samt interna dokument som Malmö stad och Granitor Properties använt sig av i planeringen av Hyllie bibliotek. Som komplement till interna dokument och offentliga artiklar genomförde jag semistrukturerade intervjuer med tre nyckelpersoner från Malmö stad och Granitor Properties. Valet föll på semistrukturerade intervjuer eftersom det öppnade upp möjligheten att vara flexibel och ställa följdfrågor (Ahrne & Svensson 2022, 56 & 60). Genom att göra intervjuer med de personer som arbetar direkt med planeringen av Hyllie bibliotek har jag fördjupat min förståelse och fått möjlighet att ställa frågor kring sådant som inte framgår i de skrivna dokumenten.

De offentliga artiklarna, interna dokumenten och intervjusvaren har analyserats var för sig, men de har också ställts mot varandra för att hitta likheter och skillnader. Jag har använt mig av det bredare textbegreppet inom diskursanalys där även intervjusvar räknas som text. Genom diskursanalysen har min ambition varit att

säga något om hur dessa texter formar bilden av biblioteket (Ahrne & Svensson 2022, 181; Svensson 2019, 103).

Materialinsamlingen av interna dokument och offentliga artiklar genomfördes under januari och februari 2024. Intervjuerna genomfördes den 1 och 27 februari på respektive arbetsplats och tog cirka 60 minuter per intervju. Under intervjun den 1 februari deltog en av intervjupersonerna digitalt, medan den andra intervjupersonen var på plats.

Urval

Jag har velat undersöka bibliotekets positionering i Embassy of Sharing eftersom den är unik i avseendet att biblioteket används som symbol för hela kvarteret. Kvarteret i sig är också unikt eftersom det är det första kvarteret i Sverige som byggs med ambitionen att inte bara innehålla hållbara byggnader utan även erbjuda en delningsekonomisk vardag.

Eftersom uppsatsen syftar till att undersöka biblioteket i relation till kvarteret har det varit viktigt att bredda materialet och inte bara titta på Malmö stads dokument. Jag har därför valt att också ta in Granitor Properties interna planeringsdokument gällande Embassy of Sharing, för att kunna titta på hur biblioteket positioneras där. Utgångspunkt för urvalet av vilka interna dokument som analyserats har varit mina forskningsfrågor. När det gäller offentliga artiklar är det enligt Svensson (2019, 111) vanligt att avgränsa sig genom avsändaren. Jag har dock velat undersöka hur biblioteket uppfattas utåt och då har det varit relevant att inte begränsa urvalet på detta sätt. Ytterligare ett argument för att inte avgränsa med hjälp av avsändare är att det finns ett begränsat antal artiklar att välja mellan. Istället har jag valt att göra ett urval baserat på innehållet i artiklarna och kriteriet har därför varit de artiklar som handlar om Embassy of Sharing och biblioteket som ska placeras där.

För att komplettera textanalysen har jag genomfört en intervju med en representant från Granitor Properties och en intervju med två personer från Malmö stad. Precis som i urvalet av texter har jag här valt att göra intervjuer med representanter från både Malmö stad och Granitor Properties för att bredda mitt material. Det var ett önskemål från intervjupersonerna från Malmö stad att båda två intervjuades

samtidigt. Initialt efterfrågade jag två enskilda intervjuer eftersom jag ville undersöka deras bild av biblioteket och hur de pratar om biblioteket var för sig. Intervjupersonerna från Malmö stad har en ledande roll respektive en mer operativ roll i arbetet med Hyllie bibliotek. Intervjupersonen från Granitor Properties har en operativ roll i arbetet med Fyrornet.

Texter

Här presenteras de olika texter som ingått i mitt material, när och hur de samlats in och vilka kriterier som stått till grund för urvalet.

Offentliga artiklar

Kriteriet för urvalet av artiklar har varit att de handlar om Embassy of Sharing och områdesbiblioteket som ska inhysas i Fyrornet. Inför urvalet av artiklar gjorde jag sökningar i databasen *Retriever Research (Mediearkivet)* (Mediearkivet u.å.). För att vara säker på att jag inte missat någonting använde jag också sökfunktionen på Sydsvenskan, Dagens Nyheter och Svenska Dagbladets egna webbsidor. Sydsvenskan valdes ut eftersom det är den ledande morgontidningen i den region som Embassy of Sharing byggs. Dagens Nyheter och Svenska Dagbladets valdes ut eftersom det är de två största morgontidningarna som rapporterar nationellt i Sverige. I databasen använde jag följande sökord: ”embassy of sharing”, ”kulturfyren malmö”, ”fyrornet malmö”, ”embassy of sharing + bibliotek”. I Sydsvenskan, Dagens Nyheter och Svenska Dagbladets sökfält använde jag sökordet ”embassy of sharing”. Utöver nyhetsartiklar har nyheter på Malmö stad och Granitor Properties webbsidor samt ett pressmeddelande ingått i mitt material. De artiklar som mötte mina kriterier för urval och därför är en del av materialet listas nedan i tabellen:

Sydsvenskan	<i>Hyllie ska få eget bibliotek – placeras i Embassy of Sharing</i>	Nyhetsartikel
Sydsvenskan	<i>Byggstart i Hyllie: Embassy of sharing med bostäder, basar och grönt stråk</i>	Nyhetsartikel

Sydsvenskan	<i>Alla utom kulturskolan ska spara – här är satsningarna i Malmös kulturliv</i>	Nyhetsartikel
Fastighetsvärlden	<i>Bibliotek om 2.600 kvm till Midrocs projekt i Malmö</i>	Nyhetsartikel
Fastighetsvärlden	<i>Granitors multikvarter i Malmö fylls och växer</i>	Nyhetsartikel
Branschaktuellt	<i>Jättesatsning i Hyllie – 7 nya fastigheter med delningsekonomi i hjärtat</i>	Nyhetsartikel
Granitor Properties	<i>Kulturförvaltningen satsar i Embassy of Sharing</i>	Webbsida
Granitor Properties	<i>Fyrtornet – en mötesplats för alla</i>	Webbsida
Malmö stad	<i>Embassy of sharing – unikt stadsbyggnadsprojekt med höga hållbarhetsambitioner</i>	Webbsida
Malmö stad	<i>Kulturen får eget centrum i Hyllie</i>	Webbsida

Interna dokument

Genom att kontakta nyckelpersoner som arbetar med planeringen av biblioteket i Fyrtornet har jag via mail fått ta del av Malmö stads interna dokument som behandlar Fyrtornet och Hyllie bibliotek. Via nyckelpersonerna på Malmö stad fick jag också kontakt med anställda på Granitor som kunde delge mig deras interna dokument via mail och dropbox. De interna dokument som analyserats är följande:

- Malmö stads interna dokument

Eftersom kulturförvaltningens verksamhet i Fyrtornet fortfarande är under planering/uppbyggnad var det inte möjligt att ta del av så många interna dokument. Valet föll på dokumentet *Behovsanalys - Bibliotek i Hyllie/Embassy of Sharing* eftersom det är det dokument som beskriver visionen och ambitionen för Hyllie bibliotek.

- Granitor Properties interna dokument

Från Granitor har jag fått ta del av två interna dokument som också kommer att ingå i analysen. Det första dokumentet heter *The Embassy of Sharing*, vilket är det tävlingsbidrag som vann Malmö stads tävling om att få bygga det nya kvarteret i Hyllie. Dokumentet ingår i analysen eftersom det beskriver Granitors vision och ambition med Embassy of Sharing och därmed även Hyllie bibliotek. Det andra dokumentet heter *Presentation Fyrtornet* och är en presentation av verksamheten i Fyrtornet, där bland annat Hyllie bibliotek kommer att ligga.

Intervjuer

För att få en bredare och mer nyanserad version av organisationernas bild av biblioteket valde jag att göra semistrukturerade intervjuer (Ahrne & Svensson 2022, 60). Inför intervjuerna skapade jag två intervjuguides, intervjuguiderna innehöll samma rubriker även om frågorna anpassades efter respektive arbetsplats. Rubrikerna som frågorna strukturerades utifrån var *frågor gällande informanten*, *praktiska frågor* och *representationsfrågor* (se bilaga 1 och 2). Representationsfrågor är typiska för diskursanalytisk metod, det innebär frågor som har fokus på hur biblioteket beskrivs, inte hur biblioteket är (Svensson 2019, 82).

Intervjuerna bokades via mail och genomfördes sedan på plats. Inför intervjuerna fick intervjupersonerna ta del av en samtyckesblankett (se bilaga 3) som förtydligade förutsättningarna för intervjun med information om inspelning, pseudonymisering och lagring av den inspelade intervjun. Intervjupersonerna fick också information om ämnet som intervjun skulle komma att behandla, men de fick inte ta del av intervjuguiden i förväg. Intervjuerna spelades in och lagrades på en lokal lagringsmedia (usb-minne). Sedan transkriberades intervjuerna.

Analysmetod

När man använder sig av diskursanalys såsom jag gjort i den här uppsatsen är det en nödvändighet att också använda sig av det som kallas abduktion/retroduktion i analysfasen. Genom att på förhand ha skapat mig en uppfattning om eventuella teman (bibliotek som symbol för delningsekonomi) och därmed grundat mig med teoretisk kunskap inom området för att sedan upptäcka nya teman/diskurser i materialet och därmed återgå till teorin har jag rört mig från teori till empiri och sedan tillbaka till teori igen (Silow Kallenberg, Nystrand von Unge & Wiklund Moreira 2022, 37-38).

Något som ofta saknas inom diskursanalys är konkreta metoder för genomförandet av analysen. Jag har därför vänt mig till en analysmodell som utvecklats av Åse Hedemark och Jenny Hedman (2002), samma modell återfinns i en omarbetad version i Hedemarks (2006) avhandling. Jag har inspirerats av båda versionerna av modellen och sedan modifierat den för att passa min uppsats.

1. Benämningar Vilka benämningar används för att beskriva Hyllie bibliotek?	2. Teman Vilka teman framträder i beskrivningen av Hyllie bibliotek?
3. Subjektpositioner Vilken subjektposition innehar Hyllie bibliotek?	3. Diskurser Vilka diskurser ger materialet uttryck för?

Figur 1. Analysmodell

Den första fasen av analysen var att kartlägga vilka ord som används i beskrivningen av Hyllie bibliotek. Därefter sorterades det insamlade materialet, sorteringen gjordes med avstamp i det teoretiska ramverket och jag hittade teman som återkom i intervjusvar, artiklar och interna dokument. Detta skedde genom färgkodning i det digitala materialet. Vissa teman hade jag redan en uppfattning om

eftersom jag läst materialet flera gånger innan analysen påbörjades, medan andra teman som utkristalliserades var nya för mig. Under sorteringen utgick jag framför allt från frågan om vilken bild av biblioteket som framställs i materialet.

I den tredje fasen av analysen var fokus på subjektpositioner. Det vill säga vem som säger vad och hur deras positionering i diskursen påverkar hur uttalandet tas emot av omvärlden. Slutligen den fjärde fasen där de tidigare faserna sammanfattas och utmynnar i de diskurser som jag hittat i materialet.

Etiska aspekter

Det är alltid av vikt att som författare vara medveten om sin egen position och hur det skapar ett begränsat perspektiv, beroende på teoretisk ingång och akademisk bakgrund (Boréus & Bergström 2018, 32; Silow Kallenberg, Nystrand von Unge & Wiklund Moreira 2022, 49). Som läsare av texterna som mitt material består av kom jag med en förförståelse som förmodligen påverkade min tolkning och analys. När jag bearbetade mitt material hade jag redan läst stora delar av texterna flera gånger eftersom det var texter som jag hittat under researchfasen, som skedde innan jag började skriva uppsatsen. Det finns därför en risk att jag redan innan bearbetningen av materialet hade en förutfattad idé om vad jag skulle hitta. Med detta i åtanke försökte jag hålla ett så öppet sinne som möjligt och se texten med nya ögon under bearbetningen. Den tematik som utkristalliserades under bearbetningen innehöll några teman som jag redan förutspått, men även nya teman som jag inte hade förstått att jag skulle hitta.

Jag har i uppsatsen försökt utröna vilka biblioteksrelaterade diskurser som går att finna i mitt material. Som bibliotekariestudent ingår även jag i en diskurs som påverkar min uppfattning av hur ett bibliotek bör fungera, vad som legitimerar ett bibliotek och vilka strömningar som är positiva eller negativa för bibliotekets framtid. Det finns i min frågeställning en viss kritik kring att biblioteket ska stå som symbol för något kommersiellt och det har givetvis påverkat min ingång i studien. Detta till trots har min ambition hela tiden varit att göra en öppensinnad analys, och jag hoppas att jag har lyckats med det.

Jag har gjort kvalitativa intervjuer med personer som är relativt ensamma på sina positioner på respektive arbetsplats. Det har därför inte varit möjligt att helt

anonymisera intervjupersonerna, däremot har alla fått pseudonymer. Med detta i åtanke utformades samtyckesblanketten och skickades till intervjupersonerna innan intervjuerna genomfördes, så att det från början var tydligt att total anonymisering inte var möjlig. Under intervjun med Malmö stad intervjuades två personer samtidigt, en av personerna var i en chefsposition och jag ser det som troligt att den personens svar satte tonen i intervjun. Om intervjuerna gjorts var för sig finns det en risk/chans att resultatet fått ett annorlunda utfall, men eftersom det var intervjupersonernas önskemål att intervjuas tillsammans hade jag inte möjlighet att göra på något annat sätt.

Resultat och analys

I detta kapitel presenteras mitt material och en analys av detta utifrån de fyra delarna av analysmodellen. Benämningar, teman, subjektpositioner och slutligen de diskurser som framträder med hjälp av de tre första delarna av analysmodellen.

- Intervjuperson 1: är anställd av Malmö stad på en chefsposition och har en biblioteksbakgrund
- Intervjuperson 2: är anställd av Malmö stad och har inte någon bakgrund inom biblioteksvärlden
- Intervjuperson 3: är anställd av Granitor Properties och har en bakgrund som ingenjör med miljö och hållbarhet som fokus

Benämningar

Under denna rubrik presenteras de benämningar som används i det empiriska materialet när man pratar om Hyllie bibliotek. Med benämningar avses ord som används för att beskriva eller omnämna Hyllie bibliotek. Det kan både innefatta de ord som används istället för "Hyllie bibliotek" och de ord som används för att beskriva Hyllie biblioteks egenskaper.

En av de vanligaste benämningarna på biblioteket i mitt material är "mötesplats". Benämning återfinns i en artikel (Wiberg 2023), i Malmö stads interna dokument och i en av deras egna artiklar (Hofmann 2021; Malmö stad u.å.b) samt i intervjun med Granitor Properties (Intervjuperson 3). I Granitor Properties olika artiklar använder man benämningen "mötesplatser för medborgardialog" (Granitor Properties u.å.c), "öppen mötesplats för alla åldrar", "viktig lokal mötesplats" och "mötesplats för medborgardialog" (Granitor Properties u.å.a) när man beskriver biblioteket.

En annan benämning som knyter an till "mötesplats" är att biblioteket beskrivs som "tillgängligt" på återkommande ställen. Detta ses i Malmö stads interna dokument (Hofmann 2021), sedan beskrivs det som en plats med "låga trösklar" (Intervjuperson 2) och även "biblioteket och kulturförvaltningen är ju för alla" (Intervjuperson 3) samt "publikt rum" (Granitor Properties 2017).

Ytterligare ett ord som återkommer på flera ställen i beskrivningen av biblioteket är “trygghet”. Denna benämning återfinns i både interna dokument och intervjuer med Granitor Properties och Malmö stad (Hofmann 2021; Intervjuperson 1; Intervjuperson 2; Intervjuperson 3; Granitor Properties 2017). Dock återfinns inte “trygghet” i någon av de offentliga artiklarna, oavsett om avsändaren är Malmö stad/Granitor Properties eller om det är artiklar författade av externa journalister. Här kan man kanske ana att det är en benämning som inte anses viktig att använda i extern kommunikation, men att det är en benämning som kan spela roll i den interna kommunikationen. Varför den inte är viktig i extern kommunikation kan man bara gissa sig till, men möjligen kan det ha något att göra med det som Salomonsson (2019, 87-88) tar upp i *Bibliotek, bank eller butik - Vad är vad i en kollaborativ konsumtionskultur?* att bibliotekets roll som trygg plats redan är så vedertaget att det inte behöver nämnas explicit i texterna. I den interna kommunikationen kan man tänka att det är ett sätt att internt motivera behovet av verksamheten.

Endast i två av nyhetsartiklarna benämns själva biblioteket som “en delningsekonomi” (Gillberg, 2021; Bernövall, u.å.), det är dock en benämning som återkommer i intervjun med Intervjuperson 1 som säger att biblioteket är “världens äldsta delandekonomi” (Intervjuperson 1). Andra benämningar som dyker upp vid enstaka tillfällen är “möjliggörare” och “allmän plats” (Hofmann, 2021), “seriöst” (Intervjuperson 2) och “knutpunkt” (Malmö stad u.å.b).

I ovan benämningar är bibliotekets funktion som mötesplats i fokus, beskrivande benämningar såsom tryggt och tillgängligt dyker också upp på återkommande ställen. Delningsekonomi syns bara till vid tre tillfällen och på enstaka platser nämns möjliggörare, allmän plats, seriöst och knutpunkt. Benämningar som handlar om biblioteket som förmedlare av litteratur inte syns till i mitt material.

Teman

Här presenteras de teman som dykt upp i materialet. Teman skiljer sig från benämningar på så sätt att det täcker in ett större sammanhang och inte bara fokuserar på de specifika ord som direkt beskriver Hyllie bibliotek. Temana i materialet är svåra att helt särskilja från varandra eftersom de har flera beröringspunkter, därför flyter de också in i varandra i beskrivningen. Under teman

presenteras de indirekta beskrivningarna av biblioteket under följande rubriker: delningsekonomi, biblioteket som resurs, mötesplats, delaktighet och bestånd.

Delningsekonomi

Biblioteket som en symbol för delningsekonomi är ett återkommande tema i de artiklar som jag har analyserat. I enlighet med diskursanalysens teorier om språkets performativitet kommer språket som används om Hyllie bibliotek att påverka och rekonstruera bilden av Hyllie bibliotek. Det kommer i sin tur att påverka vilka ramar Hyllie bibliotek har att röra sig inom (se Boréus & Bergström 2018; Svensson 2019).

I *Sydsvenskans* artikel "Hyllie ska få eget bibliotek – placeras i Embassy of Sharing" skriver journalisten Jonas Gillberg "I ett kvarter där ett av ledorden är delningsekonomi är såklart bibliotek extra intressant" (Gillberg, 2021). Genom att använda förstärkningsordet "såklart" cementerar Gillberg bilden av att bibliotek och delningsekonomi hör ihop. Artikeln fortsätter med ett citat som också reproducerar bilden av biblioteket som en symbol för delningsekonomi (se Ehn & Löfgren) "– Biblioteket är väl det äldsta exemplet på delningsekonomi, säger Frida Trollmyr [kulturnämndens ordförande]" (Gillberg, 2021). I *Fastighetsvärlden* skriver Johan Bernövall:

Platsen för biblioteket blir det spektakulära kvarteret Embassy of Sharing vars utformning genomsyras av FN:s hållbarhetsmål och Agenda 2030 med låg klimatpåverkan och påtaglig grönska. Embassy of Sharing bygger också på en tanke om delningsekonomi, precis som bibliotek. Hyllies bibliotek kommer därför att passa särskilt bra in här.

Bernövall u.å.

Även Bernövall använder förstärkande ord när han beskriver kopplingen mellan biblioteket och delningsekonomi "Hyllies bibliotek kommer därför att passa *särskilt* bra in här" vilket tyder på ett förgivettagande av kopplingen dem emellan. På liknande sätt uttrycker sig Intervjuperson 1 från Malmö stad kring bibliotek och delningsekonomi "Vi har *ju* världens äldsta delandekonomi. Bibliotek, vi delar litteraturer och kunskap. Så det passar ju bra. Och vi har system för delande [...]" (Intervjuperson 1). I detta citat är det det lilla ordet "ju" som sätter tonen kring hur självklart det är att biblioteket sysslar med delningsekonomi. I intervjun med Malmö stad framkom även perspektivet att det är *inom* biblioteksvärlden som bilden av biblioteket som delningsekonomi är förankrad:

[...] jag tänker att detta är nog väldigt mycket inom professionen, [...] vi har ju hållit på och lånat ut böcker så [...] inom biblioteksvärlden så tänker man ju på det att jamen det passar ju oss på biblioteken jättebra för vi återbrukar kunskap och sprider och delar mellan oss. [...] och jag tror att det är endast inom professionen.

Intervjuperson 1

Att det främst är inom biblioteksprofessionen som man ser en given koppling mellan bibliotek och delningsekonomi stämmer väl överens med Salomonssons (2018) utsaga. Nämligen att det inte är lika välkänt att biblioteken lånar ut något annat än medier idag och att det därmed inte är vedertaget att biblioteket sysslar med delningsekonomi. De motsägande bilderna kring hur allmän uppfattningen om bibliotekets koppling till delningsekonomi är, kan ha att göra med att det nyligen skett en förändring i bibliotekets positionering i förhållande till hållbarhet. Därför är det möjligt att det finns flera parallella uppfattningar om kopplingens varande (se Jochumsen et al. 2023; Mathiasson & Jochumsen 2023). Men att framhålla kopplingen mellan biblioteket och delningsekonomi anses vara positivt för bibliotekets varumärke (se Gareau-Brennan 2018) och som ett måste för bibliotekets legitimitet i dagens samhälle (se Jochumsen et al. 2023; Mathiasson & Jochumsen 2023). Att det skulle öka bibliotekets legitimitet kan kanske förklara den stora mängden uttalanden som gjorts i de olika nyhetsartiklarna kring kopplingen mellan bibliotek och delningsekonomi, trots att det finns andra utsagor som pekar på att det inte är en allmän uppfattning.

Biblioteket som symbol för delningsekonomi är inte något som lyfts fram i varken Malmö stads eller Granitor Properties interna dokument. Eftersom de interna dokumenten är från 2021 kan det ha att göra med att bilden av bibliotekets roll i Embassy of Sharing har förändrats under processens gång. Det kan också bero på att det är just interna dokument, i dessa är det inte lika viktigt att förmedla bilden av biblioteket som en symbol för delningsekonomi, då det enligt tidigare forskning och intervjupersoner redan är förankrat i den interna verksamheten. Intervjuperson 1 från Malmö stad säger:

[...] att vi lånar ut material, det är bra. Men vi måste flytta fram positionerna när det gäller hållbarhetsarbetet också. Vi är aktiva agenter. Att visa på goda exempel, att ta in en gemensam programverksamhet, att också göra mer rent praktiskt i våra lokaler som inte har med medierna att göra.

Hur gör vi det? För att leva upp till Agenda 2030? Då kan vi väl inte slå oss till ro och säga att vi är ju delandeeexperter, vi har mycket mer som vi måste göra.

Intervjuperson 1

Här får vi insyn i en bibliotekschefs bild av biblioteket i förhållande till hållbarhet och delningsekonomi. I denna utsaga står det klart att i hens fall finns det inte bara en självklar koppling utan också ett ansvar för biblioteket att göra mer.

I materialet framträder en tydlig koppling mellan biblioteket och delningsekonomi. Kopplingen tas för givet av den interna organisationen och man verkar ha förstått att det är viktigt att kommunicera kopplingen externt för att öka bibliotekets legitimitet. Bibliotekets legitimitet är starkt kopplad till samhällets upplevelse av att biblioteket fyller ett behov, vilket framträder även i nästa tema som presenteras under rubriken *Biblioteket som resurs*.

Biblioteket som resurs

I mitt empiriska material tecknas bilden av Hyllie bibliotek som en resurs i stadsplaneringen. Exempel på hur stadsdelen Hyllie och kvarteret Embassy of Sharing kommer att påverkas positivt av ett bibliotek återkommer i artiklarna. Inte bara Hyllie bibliotek, utan biblioteket som verksamhet beskrivs som en viktig resurs i stadsutvecklingen i allmänhet. Till exempel här i Malmö stads interna dokument:

Biblioteken är en kompensatorisk möjliggörare i Malmö som med sin verksamhet bidrar till stadens sociala infrastruktur (tillsammans med till exempel vård och skola). [Vi] kan förbereda oss för att medverka till hållbar stadsutveckling genom att utveckla ny verksamhet på fler platser i staden.

Hofmann 2021

Bilden av biblioteket som mycket viktigt för stadsplaneringen/stadsutvecklingen bekräftas genom att kallas för möjliggörare och medverkare för hållbar stadsutveckling. I några av artiklarna kan man också ana kopplingar till Riisoms (se Möller 2021) fjärde stadsrum i form av bibliotekets/mötesplatsens nyttoaspekt. Som nedan när kulturnämndens ordförande menar att Malmö stad måste få ett bibliotek på plats för att dra nytta av synergieffekterna:

– Hyllie har snabbt utvecklats till en spännande, kreativ och energisk nod i staden. Vi vill därför få fram fler mötesplatser och lyfta fram kulturen i stadsdelen. Genom att snabbt få fram ett bibliotek ser vi till att ta till vara på de synergieffekterna som finns i Hyllie. Tillsammans ser vi till att Malmö blir möjligheternas stad, säger Amanda Brumark Onsberg (L), vice ordförande i kulturnämnden.

Bernövall u.å.

Intervjuperson 1 från Malmö stad är inne på en liknande bana när hen berättar om de fördelar som biblioteket tillför till sitt närsamhälle:

Och så tänker jag att det alltid är en fördel att ha bibliotek nära, det ökar attraktiviteten i ett område. Det ökar också tryggheten i ett område, det skapar förutsättningar för lågintensiva möten mellan olika slags människor. Vilket i sig bidrar till ökad trygghet och för Granitor som bolag så stärker det ju deras profil av delande, alltså det bidrar vi med att stärka. Det [biblioteket] är också en attraktiv hyresgäst. För att man vet att ett bibliotek kommer att finnas på den platsen mycket, mycket länge. Så man kan ha långa, långa kontrakt och det tycker fastighetsförvaltare om.

Intervjuperson 1

Intervjuperson 3 som jobbar för Granitor Properties ser liknande fördelar med att Hyllie bibliotek kommer ligga i Embassy of Sharing:

Jag tror det kommer ha en jättestor betydelse på många plan. Dels så kommer det vara en mötesplats där alla skulle kunna känna sig välkomna under en större tid på dygnets timmar. Det kommer öppna upp huset och projekten och kvarteret för alla åldrar. Det kommer ju ett mervärde i att folk kommer mötas med olika infallsvinklar och interaktion. Men det kommer också ge en trygghet för runt omkring oss till exempel på stationen mitt över Fyrtornet.

Intervjuperson 3

I citaten vävs två bilder samman, dels Audunsons lågintensiva mötesplats som nämns vid namn tillsammans med nyttan för Granitor Properties bolag i form av en attraktiv hyresgäst. Scott (2011) menar att bibliotekets attraktivitet för fastighetsägare och kommersiella krafter är väl förankrat i vår samtid och att de två verksamheterna (biblioteket och näringslivet) lärt sig att dra nytta av varandra. Intervjuperson 3 från Granitor Properties utvecklar resonemanget ytterligare:

[biblioteket] kommer skapa ett flöde och en närvaro och ett socialt engagemang. Det [biblioteket] kommer också ge en styrka till alla butiker, restauranger, aktörer som kommer finnas på plats. På så sätt styrker det verkligen området.

Intervjuperson 3

Här befästs de gärningar som biblioteket förväntas bidra med i förhållande till både Embassy of Sharing och stadsdelen Hyllie. Intervjuperson 3 kan inte veta hur biblioteket ska komma att påverka sitt närområde, eftersom det inte öppnat ännu. Med hjälp av ordvalet "kommer" skapar hen ändå en sanning om bibliotekets påverkan, redan innan det hänt. Med tanke på språkets performativitet (se Winther Jørgensen & Phillips, 2000) har Intervjuperson 3 i och med sitt sätt att prata om Hyllie bibliotek satt en agenda för hur biblioteket ska jobba. Michnik (2018) menar att biblioteket behöver uppfattas som att det fyller ett behov för att behålla sin sociala legitimitet, och i citatet från Intervjuperson 3 sätts fokus på de behov som Hyllie bibliotek förväntas/kommer att uppfylla. Intervjuperson 2 från Malmö stad är inne på att biblioteket kommer ge legitimitet till resten av området, vilket också

kan tolkas som att biblioteket uppfyller ett behov. Jag menar då att biblioteket genom att skänka legitimitet till ett område, själv upprätthåller sin egen legitimitet:

Men jag kan också få känslan när det gäller just biblioteken att det ger legitimitet till hela kvarteret som i slutändan kommer vara mer än sju olika hus bestående av hus som har öppna verksamheter, näringsliv, boende för äldre, någon form av seniorboende, enklare lägenheter och en del andra mer kommersiella hubs som de kommer att ha. Så jag tror att ett bibliotek ger en viss legitimitet att det här är precis vad vi pratade om innan det ger låga trösklar, det är tryggt. Så känner folk också jaha det finns ett bibliotek i det här kvarteret.

Så jag tror att för många så har det varit viktigt just det här med att det finns ett bibliotek för det ger inte bara vad det faktiskt ger, men också vad folk associerar helheten med. Så jag tror för hela kvarteret tror jag nog att Biblioteket är nog det viktigaste för det andra kanske är lite mer diffust.

Intervjuperson 2

Här kan resonemanget också kopplas till symbolbegreppet då biblioteket laddas med egenskaper som gör att det framstår som en symbol för tillgänglighet och trygghet. Ehn och Löfgren (1982) menar att symbolens makt skapar legitimitet och status till den/det som innehar symbolen. I detta fall menar jag att det är Embassy of Sharing som innehar symbolen "biblioteket".

Det är inte uteslutande biblioteket som ska bidra med saker till Embassy of Sharing i utsagorna, utan biblioteket ses också dra nytta av sitt läge. Intervjuperson 2 från Malmö stad bidrar med detta perspektiv:

Det inte bara kommersiella och boende i området utan det finns andra som rör sig in i området och kanske stannar upp där om man kommer från Drivbänken som är det andra huset. Den stora ingången är jättemaffig stor trappa med avsteg och planteringar så kommer det vara ingång till biblioteket så det kommer [...] locka in folk där.

Intervjuperson 2

Här är det själva byggnaden som ska hjälpa biblioteket och locka in besökare i huset.

Något som är viktigt att uppmärksamma är att samtliga citat kring vikten av biblioteket som en resurs kommer från personer som jobbar för Granitor Properties, Malmö stads kulturförvaltning eller från politiker i Malmö stads kulturnämnd. Det är alltså ett tema som verkar självklart för personer inom organisationen, men som inte uttrycks av till exempel journalisterna som skriver artiklarna. En möjlig förklaring till detta skulle kunna vara att chefer och politiker som uttalar sig kring biblioteket som en resurs gör det för att öka bibliotekets legitimitet, medvetet eller omedvetet. Detta skiljer sig från tematiken kring bibliotek och delningsekonomi

som i mitt material uttrycks av både journalister och personer inom biblioteksvärlden.

I det empiriska materialet syns tydliga förväntningar på Hyllie biblioteks positiva effekter på närområdet och Embassy of Sharing. Å andra sidan syns även tecken på att Hyllie bibliotek har förväntningar på de positiva effekter som Embassy of Sharing kommer att skapa för biblioteket. Men framför allt är det biblioteket som ska användas som en resurs för andra aktörer, något som troligtvis kommer att öka bibliotekets legitimitet. I detta tema dyker biblioteket som mötesplats upp vid flera tillfällen, detta kommer i följande stycke att utvecklas och behandlas som ett eget tema.

Mötesplats

Mötesplats dök upp redan under rubriken *Benämningar* och återkommer här som ett eget tema. Det är ett tema som på många sätt flätas samman med det tidigare presenterade temat biblioteket som resurs. På Granitor Properties hemsida uttalar sig enhetschefen för områdesbiblioteken Väster i Malmö kring behovet av ett bibliotek i Hyllie för att skapa en trygg mötesplats:

– Hyllie är en växande stadsdel och här behövs också öppna och trygga icke-kommersiella mötesplatser för alla. Biblioteket är en viktig lokal mötesplats som skapar trygghet och attraktivitet i lokalsamhället, säger Katarina Forsström.

Granitor Properties u.å.a

Även Malmö stads kulturdirektör får uttala sig på Granitor Properties hemsida kring behovet av ett bibliotek i Hyllie:

– Det saknas idag kulturella mötesplatser i Hyllie. Det behovet möter kulturförvaltningen genom att vara en del av Embassy of Sharing. Vi arbetar kontinuerligt med att delta i stadsutvecklingen genom att etablera kulturverksamheter i hela Malmö och ge en jämlik tillgång till kultur och skapande delaktighet till alla Malmöbor, säger Pernilla Conde Hellman, kulturdirektör i Malmö stad.

Granitor Properties u.å.c

Båda citaten lyfter biblioteket som mötesplats som det stora argumentet för att placera ett områdesbibliotek i Hyllie. I det empiriska materialet som behandlar Hyllie bibliotek går tematiken kring biblioteket som mötesplats som en röd tråd. Idag kan det tyckas självklart att se biblioteket som en mötesplats då det är en del av den samtida bilden av biblioteket (Blomgren, Michnik & Sundeen 2022, 141-143). Men det är särskilt intressant att uppmärksamma denna tematik eftersom Hedemark (2009) uttryckligen saknar perspektivet i de mediala beskrivningarna av

biblioteket under perioden 1980-2000-talet (se Hedemark), även om biblioteket redan då tjänade som mötesplats för medborgarna.

Vikten av att skapa informella mötesplatser i stadsplaneringen har bekräftats av både Oldenburg (1999) med hjälp av begreppet en tredje plats och av Audunsons (2005) forskning kring lågintensiva mötesplatser. Oldenburg och Audunson är överens om vikten av dessa mötesplatser för bevarandet respektive utvecklingen av det demokratiska samhället. Eftersom biblioteket är en av få offentliga mötesplatser som finns kvar i det moderna svenska samhället, har behovet av biblioteket som mötesplats ökat i takt med samhällets digitalisering. Ökningen beror då på att biblioteket är en plats dit du kan vända dig för att få hjälp med digitala resurser (Blomgren, Michnik & Sundeen 2022, 143). Genom att uttala sig i ordalag som "Biblioteket är en viktig lokal mötesplats" (Granitor Properties u.å.a) bekräftar man bibliotekets nödvändighet som mötesplats (se Boréus & Bergström 2018; Svensson 2019; Winther Jørgensen & Phillips 2000).

I en av Granitor Properties artiklar benämns hela Embassy of Sharing som en unik mötesplats, och biblioteket är en av de verksamheter som ska vara med och skapa förutsättningarna för den mötesplatsen:

Ett folkbibliotek, ett center för yttrandefrihet och en ny mötesplats för unga planeras flytta in i fastigheterna Fyrtornet och Drivbänken. Visionen för Embassy of Sharing är att skapa en inkluderande och nytänkande grön miljö för samarbete och kunskapsutbyte. Det blir en unik mötesplats för hela Malmö.

Malmö stad u.å.a

I likhet med Granitor Properties beskriver även Malmö stad på sin hemsida att Drivbänken och Fyrtornet, de byggnader där Hyllie bibliotek ska ligga, kommer fungera som mötesplatser: "Målen i Fyrtornet och Drivbänken är bland annat att vara mötesplatser för medborgardialog, demokratiutveckling, livslångt lärande och Agenda 2030" (Granitor Properties u.å.c). Bibliotekets legitimitet kan kopplas till att biblioteket uppfattas som öppet (se Kann-Christensen & Pors 2004), genom att biblioteket ses som en mötesplats (och inte bara en plats för litteraturförvaring) uppfattas det också som en mer öppen verksamhet. Därmed stärks bibliotekets legitimitet.

Att betrakta biblioteket som en mötesplats är inte nytt, men i den mediala representationen av biblioteket saknades detta perspektiv i Hedemarks (2009)

analys. I materialet som behandlar Hyllie bibliotek är den mycket närvarande. Det blir också intressant att uppmärksamma temat eftersom det är tätt sammankopplat med det föregående temat *biblioteket som resurs*. Även det nästkommande temat *delaktighet* flyter samman med mötesplats-temat.

Delaktighet

Ett annat tema som kan hittas i materialet är besökarnas delaktighet i utformningen av Hyllie bibliotekets verksamhet. Redan i behovsanalysen som skrevs 2021 finns delaktighetstemat närvarande:

Barn i området ska alltså höras i frågan och det de säger ska tillmätas betydelse – innan beslut fattas. Den fysiska miljön ska anpassas och utformas efter barns behov och tillsammans med barn och unga. Dessa funktioner för bibliotekslokaler är viktiga att tänka in utifrån ett barnperspektiv.

Hofmann 2021

I ovan citat är det intressant att Hofmann använder ordet ska, “den fysiska miljön ska anpassas”, eftersom det inte finns några kryphål eller möjligheter att tolka det på något annat sätt. Senare i behovsanalysen dyker följande citat upp:

Vår vision kring det bibliotek som vi vill etablera i Hyllie och i området Embassy of Sharing är att vi vill bygga vidare på de framgångsrika koncept som utvecklats på Krut och Garaget, där den röda tråden är delaktighet och inkludering. Biblioteket i Hyllie vill vi ska vara flexibelt, samskapande, relevant och tillgängligt.

Hofmann 2021

Här är det samma andemening, men den uttrycks i vagare ordalag, vilket gör betydelsen lite mer flytande. Hofmann skriver: “vi vill bygga vidare på framgångsrika koncept som utvecklas på Krut och Garaget”, eftersom koncepten inte riktigt definieras blir det upp till läsaren att tolka vad “den röda tråden är delaktighet och inkludering” betyder. Trots den vagare formuleringen är det en upprepning som befäster att delaktighet är viktigt för Hyllie bibliotek. Delaktighet kan bekräftas som viktigt även utanför biblioteksvärlden, till exempel med hjälp av det faktum att SKL skapat en egen modell för delaktighet och skrivit en rapport om delaktighetsarbete i kommuner och landsting: “med syfte att ge kommuner och regioner ett verktyg för att planera medborgardialog” (Sveriges kommuner och landsting 2023).

Tematiken kring delaktighet återkommer i interna dokument och i flera av artiklarna. Som här i Granitor Properties dokument: “Vi tillför Hyllie en plattform

där människor lyfts upp genom delaktighet och styrkan i sina egna initiativ” (Granitor Properties 2017). Även på Granitor Properties hemsida:

– Mötesplatsen för unga kommer att tas fram genom ett aktivt delaktighetsarbete och det ska bli oerhört spännande att bli en del av den delningskultur som ska växa fram på Embassy of Sharing, säger [Pernilla] Conde Hellman.

Granitor Properties u.å.c

Conde Hellman var kulturdirektör för Malmö stad 2018-2023 och befäster i sitt uttalande att verksamheten ska utvecklas genom “aktivt delaktighetsarbete”. I sitt uttalande kopplar Conde Hellman samman de två temana mötesplats och delaktighet, vilket stärker tesen att det är två tongivande teman.

Caroline Clein som är projektledare för Kulturfyren, anställd av Malmö stad, uttrycker att det är viktigt att tjänstemän inte “vuxengissar” vilken verksamhet unga behöver eller vill ha, men väljer samtidigt att ge några olika förslag på vad det skulle kunna bli för verksamhet:

Annars är det inte fastställt vad som ska finnas i lokalerna [i Kulturfyren]. Det ska unga Malmöbor få vara med och utforma under de första två åren. – Det är viktigt att vi som tjänstemän inte sitter och vuxengissar vad den här gruppen behöver. Vi får se vad behoven blir. Blir det musikstudior och replokaler, eller är det mer en möjlighet att träffas och skapa känslan av ett community som är det viktigaste, säger Caroline Cline.

Malmö stad u.å.b

Genom att prata om vilka förslag som skulle kunna bli aktuella sätter Cline en agenda för vad som ses som möjligt från institutionens sida. Kann-Rasmussen (2019) beskriver hur biblioteket i den danska orten Randers använder sig av delaktighetsmetoder för att nå ut till de som vanligtvis inte använder biblioteket. Arnsteins (1969) delaktighetsstege var det första försöket att undersöka delaktighet i förhållande till stadsplanering och delaktighetstemat i materialet flyter in i mötesplatstemat på så sätt att Arnstein menar att folkets delaktighet är en förutsättning för en fungerande demokrati. Precis som Audunson och Oldenburg framhåller mötesplatsen som ett måste för ett demokratiskt samhälle.

Intervjuperson 1 ser Hyllie bibliotek som en blivande förebild i fråga om delaktighetsarbete:

Ja, jag hoppas och tror också att det här ska göra att biblioteken framöver vågar sig på att testa och pröva lite nya arbetsformer och lite nya organiseringsformer och att man vågar dela med sig av och dela på beslutsfattande med andra intressenter på ett sätt som har en högre delaktighet. Som inte är det här att man frågar innan man gör något om vad vissa målgrupper vill ha och sedan tar fram en verksamhet utan att man bygger in det [delaktigheten] i organisationen.

Utsagan vittnar också om en sorts insikt i att det finns olika grader av delaktighet och inflytande och att man har som ambition att jobba på ett nytt sätt med delaktighet på Hyllie bibliotek.

Samling och bestånd

Hedemark (2009, 160) skriver: "Att undersöka vilka diskurser som är frånvarande i ett material är betydligt besvärligare men kan samtidigt också avslöja mycket om hur ett fenomen betraktas". Ett tema som inte syns i materialet är det som fokuserar på samlingen/beståndet och bibliotekets andra mer traditionella delar. Det är möjligt att se avsaknaden av temat eftersom det är en diskurs som en gång definierats. Det är Hedemark (2009) som definierar *den bokliga diskursen* och presenterar dess överlägsenhet under 1980-talet. I det skrivna materialet nämns inte samlingarna, men i intervjuerna kommer medierna och beståndet upp vid ett tillfälle:

Vi har ju i Malmö just jobbat så att man ska känna att man har sitt eget bibliotek och att det hänger ihop över hela staden och att man kan garantera samma basutbud på alla biblioteken. Och det har vi analyserat lite och det är ju funktioner som man vill kunna få kunna göra. Man vill kunna hämta och lämna beställda böcker, man vill kunna använda datorer och annan teknik, kopiera, man vill kunna gå på läsfrämjande aktiviteter. Och sen så ska vi ha någon form av bestånd också, mediebestånd som passar just Hyllieborna. Det är ju liksom de bitarna som ett bibliotek ska och det ska vi uppfylla också där.

Vad innebär det då att detta tema inte finns med i materialet? Det betyder inte att biblioteket inte kommer att syssla med läsfrämjande verksamhet och litteraturförmedling. Men eftersom det inte nämns i utsagorna om Hyllie bibliotek sker det en liten förskjutning i bilden av vad ett bibliotek är. Avsaknaden av tematiken berör också något som Michnik påtalar, nämligen att en mer användarstyrd verksamhet i slutändan snarare kommer ha ett bestånd (det vill säga en samling utan syfte), och inte längre en sammanhållen samling med syfte att erbjuda en helhet (Blomgren, Michnik & Sundeen 2022, 32-33).

Hyllie biblioteks subjektposition

Vanligtvis används subjekt och subjektpositioner för att beskriva individers maktförhållanden. Eftersom denna uppsats främst handlar om biblioteket i förhållande till Embassy of Sharing, är det dessa institutioners maktrelation som kommer att undersökas i detta stycke.

I det empiriska materialet finns en antydning till att Hyllie bibliotek ska vara tacksamma för att de får ligga i Embassy of Sharing. Detta verkar lite motsägelsefullt då andra delar av materialet visar på att biblioteket används som en symbol för att marknadsföra delningsekonomin som Embassy of Sharing står för och därför extra intressant att undersöka. Intervjuperson 1 uttrycker det genom att säga "Och det är en så pass stor ny lokal som vi får hyra 2000 kvadrat av på plan två. Så jag skulle nog säga att ett bättre läge än detta och samverkansformer, det går inte att få i Hyllie, nä." (Intervjuperson 1). Hen fortsätter på ett liknande resonemang längre fram i intervjun:

Och när det gäller just biblioteksdelen så är det en liten kompromiss så att vi har ju ändå inrett funktioner som vi vet att vi behöver ha och som skulle kosta väldigt mycket om man byggde upp det i efterhand. Men när det gäller att bygga upp bestånd av böcker och möbler och innehåll så börjar man försiktigt och bygga upp.

Intervjuperson 1

Intervjuperson 1 benämner själv att det skett en kompromiss i planeringen och byggandet av Hyllie bibliotek. Det är svårt att veta exakt vilka saker som det kompromissats kring, men det som framkommer är att man fått påskynda processen och planeringen för att hinna med tempot i byggprocessen. Här ser jag Hyllie bibliotek som ett subjekt som intar/erbjuds en underlägsen roll gentemot Granitor Properties (se Guilfoyle 2016; Winther Jørgensen & Phillips 2000). Kann-Rasmussen (2019) uppmärksammar en liknande subjektposition för biblioteket i Randers, Danmark, som hon menar har en vilja att underordna sig andra institutioners agenda och stötta kommunens visioner. Hyllie biblioteks underlägsna roll framträder också när Intervjuperson 1 berättar om insikten kring att man måste vara med tidigt i processen för att få till ett bibliotek såsom man vill ha det:

Så för vår del var då hade vi ögonen på det långt innan det blev beslutat ska jag säga. Men det hände ingenting. Men sen helt plötsligt kom bollen i rullning och då fick man hoppa på tåget.

Intervjuperson 1

Återigen är det någon annan (Granitor Properties eller Malmö stad) som håller i taktpinnen och Hyllie bibliotek som får följa efter. Just ordvalet att "man fick hoppa på tåget" för tankarna till både den teknikoptimistiska diskursen och den informationsförmedlande diskursen (se Frenander & Lindberg 2012; Hedemark 2009) som på många sätt handlade om att "hoppa på tåget" i förhållande till ny teknik på biblioteket. De två diskursernas inställning till ny teknik kan jämföras med att vara i underläge då det ingår i diskurserna att vilja förändra det som är i nuläget, något som i sin tur kan tolkas som att det som behöver förändras inte är

tillräckligt bra. I den interna relationen mellan subjekten Hyllie bibliotek och Embassy of Sharing positioneras Embassy of Sharing i ett maktöverläge och som en symbol för innovation/utveckling. Samtidigt “används” Hyllie bibliotek som en symbol för delningsekonomi i den externa kommunikationen, Embassy of Sharing laddar sitt varumärke med bibliotekets positiva egenskaper.

I *Sydsvenskans* artikel beskrivs Embassy of Sharing som “det spektakulära kvarteret” en benämning som cementerar kvarterets maktposition som eftersträvansvärt och innovativt:

Platsen för biblioteket blir det spektakulära kvarteret Embassy of Sharing vars utformning genomsyras av FN:s hållbarhetsmål och Agenda 2030 med låg klimatpåverkan och påtaglig grönska. Embassy of Sharing bygger också på en tanke om delningsekonomi, precis som bibliotek. Hyllies bibliotek kommer därför att passa särskilt bra in här.

Gillberg 2024

Den del av citatet som gäller Hyllie bibliotek: “Hyllies bibliotek kommer därför att passa särskilt bra in här” hjälper till att positionera biblioteket som en verksamhet som ska just passas in i Embassy of Sharing och som därmed inte har makten att själv sätta ramarna för sin verksamhet. Det väcker också frågan om vad Hyllie bibliotek har behövt ge upp för att vara beläget i Embassy of Sharing?

Diskurser

Att studera diskurser i aktuella händelser ger oss en möjlighet att avtäcka de omedvetna mönster och normer som sätter agendan för hur vi ser på saker och ting (Hedemark 2009, 160). Genom att lyfta fram och presentera vilka diskurser jag ser i materialet kring Hyllie bibliotek hoppas jag kunna avslöja något om våra föreställningar om biblioteket idag. Under denna rubrik presenteras de nya biblioteksdiskurser som uppträtt i det empiriska materialet. Dessa diskurser är direkt kopplade till Hyllie bibliotek och dess placering i Embassy of Sharing.

Den samhällsnyttiga diskursen

Den överordnade diskursen som framträder i mitt material har jag valt att kalla *Den samhällsnyttiga diskursen*. Diskursen innebär att synen på biblioteket först och främst handlar om vilken nytta det kan göra för sitt närområde och för samhället i stort.

Diskursen tar avstamp i de två besläktade temana *biblioteket som resurs* och *mötesplats* där det framträder tydligt i och med de upprepade sammanhang där man berättar om “vinsterna” med biblioteket. Många av utsagorna behandlar de behov som Hyllie bibliotek kommer att uppfylla genom sin existens. Det handlar då både om behov som finns inom ramen för bibliotekets uppdrag, men också om behov som inte är en del av bibliotekets egentliga uppdrag såsom att skapa ett bra flöde i kvarteret och bidra med kunder till butiker och restauranger. Enligt diskursanalysen sätter diskursen ramarna för hur man förstår omvärlden (se Boréus & Bergström 2018; Svensson 2019; Winther Jørgensen & Phillips 2000). I den samhällsnyttiga diskursen innebär det att biblioteket förstås som en plats som ska vara till för samhällets nytta: vara en mötesplats, skapa trygghet, vara en kompensatorisk möjliggörare, vara ett center för yttrandefrihet, medverka till hållbar stadsutveckling, öka attraktiviteten i bostadsområdet samt skapa ett flöde av människor som fungerar positivt för butiker och restauranger i närheten. Nyttan inom diskursen kan vara både direkt kopplad till ett bättre samhälle, men den kan också vara kopplad till kommersialism och konsumtion. Kann-Rasmussen (2016) har i sin forskning sett liknande tendenser för legitimiteten hos danska kulturinstitutioner, hon delar upp samhällsnyttan i två kategorier; den som svarar till det demokratiska samhället och den som svarar till att lösa andra samhällsproblem som eventuellt ligger utanför bibliotekets ordinarie uppdrag:

Man er samfundsrelevant, hvis man bidrager til borgernes dannelse og dermed til et demokratisk samfund. Den anden type samfundsrelevans som informanterne omtaler, drejer sig om en forestilling om samfundsrelevans gennem kulturinstitutionens bidrag til løsning af samfundets store problemstillinger, fx klima, sundhed og migration.

Kann-Rasmussen 2016

Diskursen bekräftas också när det gäller vilka benämningar som är mest förekommande i materialet, nämligen orden “mötesplats” och “trygghet”. Diskursen framträder också implicit i temat delningsekonomi eftersom biblioteket “blir nyttigt” för Embassy of Sharing genom sitt syfte att tjäna som symbol för de positiva laddningar som biblioteket som symbol bidrar med.

I enlighet med diskursteorins kritiska hållning till språket som icke-neutralt (se Boréus & Bergström 2018; Svensson 2019; Winther Jørgensen & Phillips 2000) är det brukligt att fundera på vilka röster som kommer till tals i den samhällsnyttiga diskursen. Som presenterats tidigare under rubriken *Biblioteket som resurs* är det genomgående chefer inom kulturförvaltningen och politiker från kulturnämnden som sätter agendan för biblioteket som samhällsnyttigt. Det är personer som innehar positioner med mycket makt och som opererar inom organisationen. Vilka röster är det då som inte hörs i den samhällsnyttiga diskursen? Två av de röster som inte hörs

är bibliotekarierna och biblioteksbesökarna. I enlighet med Faircloughs kritiska diskursanalys kan man se det som att det är för att upprätthålla maktbalansen som det enbart är personer med mycket makt som får uttala sig om bibliotekets nytta. På så sätt normaliserar auktoriteterna och bibliotekarier och biblioteksbesökare ser det som självklart att chefer och politiker ska sätta agendan för innehållet i bibliotekets verksamhet. Som chef och politiker är du också en representant för det specifika subjektet som också bekräftar och konstruerar rollen på nytt (se Svensson 2019). I sammanhanget kring vilka röster som inte hörs i materialet är det dock viktigt att framhålla att det på grund av begränsningar i urval och metod förmodligen finns andra röster som inte heller kommer till tals i mitt material. Men eftersom min position som författare också är begränsad av de diskurser som jag befinner mig i, är det svårt för mig att uttala mig vilka det är.

Intervjuperson 2 som är anställd i Malmö stad bidrar med ett slags internaliserat synsätt på biblioteket i förhållande till Embassy of Sharing:

Så här behöver man jobba på olika sätt och där samarbetar vi också med Granitor [Properties] för de är ju väldigt mycket inne i hur kan vi jobba med närområdet i den här väldigt kommersiella liksom nybyggda miljön? Hur kan vi få in mjukare värden som inte bara är begränsade till vår huskropp utan även kan påverka resten av området positivt?

Intervjuperson 2

Även om Intervjuperson 2 jobbar för Malmö stad har hen ett perspektiv på hur biblioteket kan hjälpa Granitor Properties att “av-kommersialisera” närområdet med hjälp av sin verksamhet. Det är dock möjligt att drivkraften bakom inte är att hjälpa Granitor Properties, utan en altruistisk önskan om att skapa något bra för Malmöns invånare. Men det går inte att bortse från att det också är positivt för Granitor Properties varumärke.

Den samhällsnyttiga diskursen bekräftas av Oldenburgs tredje plats och Audunsons lågintensiva mötesplats – som båda har gemensamt att biblioteket måste fungera som en mötesplats för att skapa förutsättningar för demokrati. Något som också bekräftas i bibliotekslagen (SFS 2013:801) där bibliotekets demokratiuppdrag finns med. När det gäller Riisoms fjärde rum stämmer det också väl in på den samhällsnyttiga diskursen då han ville använda kulturella mötesplatser för att skapa ekonomisk tillväxt (se Möller 2021).

Delaktighetsdiskursen

Den andra diskursen som framträder i analysen av materialet är *Delaktighetsdiskursen*. Diskursen innebär att delaktighet för biblioteksbesökarna är något eftersträvt. Delaktigheten presenteras i materialet som något innovativt

och nytt, något som stämmer väl överens med de nyskapande idéer som ska präglade Embassy of Sharing. I delaktighetsdiskursen finns det ingen tvekan om att delaktighet är något positivt och ett måste för Hyllie bibliotek och dess besökare.

Jochumsen och Hvenegaard Rasmussen (2006) och Hedemark (2009) konstaterade redan under tidigt 2000-tal att delaktighet för biblioteksbesökarna var på frammarsch och på väg att konkurrera ut de mer bibliotekariecentrerade diskurserna. Genom SKL:s rapport om delaktighetsarbete (Sveriges kommuner och landsting, 2023) kan man också bekräfta att delaktighetsnormen vuxit sig starkare i Sveriges kommunala verksamheter under de nästan 20 år som gått sedan Jochumsen och Hvenegaard Rasmussen och Hedemark gjorde sina analyser. Möller (2021, 372-373) visar också på processen i Malmö stad där man i Norra Sorgenfri under tidigt 2000-tal använde delaktighet och samverkan som metod i utvecklingen av närområdet. Dessa exempel stärker också tesen om att delaktighetsdiskursen är närvarande i mitt material. Delaktighetsdiskursen skiljer sig från den samhällsnyttiga diskursen och de tidigare biblioteksdiskurser som presenterats under rubriken *Biblioteket och diskurser* eftersom det i denna diskurs är besökarna som ska komma till tals. Biblioteket är i denna diskurs inte samma typ av överordnad institution som ska berätta för besökarna vad som ska göras på biblioteket.

I den ursprungliga betydelsen av Arnsteins delaktighetstrappa var det marginaliserade grupper som skulle komma till tals i frågor som rörde deras närområde (se Arnstein 1969). I delaktighetsdiskursen är delaktigheten ett bredare och mindre specificerat koncept:

Caroline Cline på kulturförvaltningen är projektledare för Kulturfyren. Hon säger att boende i Hyllie och andra Malmöbor kan engagera sig och vara med och påverka hur verksamheterna ska se ut.

– Det är en fantastisk möjlighet för boende att utveckla den här platsen. Hyllie är en stadsdel där det inte finns en tydlig boendekultur ännu. Många associerar nog platsen med de mer kommersiella verksamheterna som finns där i dag, säger hon.

Malmö stad u.å.b

Till exempel i detta citat där Cline säger att det inte bara är boende i Hyllie som kan påverka verksamheten i Hyllie bibliotek, utan egentligen vem som helst som bor i Malmö. Det innebär att delaktighet ska ske för delaktighetens skull och inte för att man som biblioteksbesökare har en särskild ställning med insikt i det aktuella

närområdet eller tillhör någon av de grupper som inte är representerade bland anställda eller chefer. Delaktighetsdiskursen tar inte hänsyn till om man som besökare besitter särskild kunskap om varken biblioteksverksamhet, marginaliserade grupper eller bibliotekets prioriterade målgrupper. Det innebär att makten förflyttas från experterna (bibliotekarierna) till besökarna, besökarna kan dock betraktas som experter på att vara i rollen som biblioteksbesökare. Trots expertisområdet som biblioteksbesökare går det inte att ignorera att bibliotekarier har en utbildning (och förmodligen arbetslivserfarenhet) inom informationsvetenskap och litteraturförmedling. I delaktighetsdiskursen riskerar bibliotekarierna expertis att hamna i skymundan och i förlängningen kan det leda till att den gängse bilden av bibliotekarien som en viktig del av biblioteket förändras. Samtidigt går det inte att blunda för att det inom bibliotekarieyrket saknas representation för många av de marginaliserade grupper som använder biblioteket (al-Himidy 2023). Med hjälp av besökarnas delaktighet skulle det kanske kunna kompensera för den kunskap och erfarenhet som bibliotekarierna saknar.

En beståndsdel av den samhällsnyttiga diskursen är att man upprätthåller maktpositionerna genom att chefer och politiker är de som definierar bibliotekets varande och syfte. I delaktighetsdiskursen är det besökarna som ska definiera biblioteket och det uppstår här en konflikt mellan diskurserna. I mitt material existerar de båda diskurserna parallellt med varandra. Det finns även tecken på att diskurserna flyter över i varandra då delaktighet också innehar en viss nyttoaspekt i förhållande till ett demokratiskt samhälle.

Sammanfattning av analys

I det empiriska materialet har två diskurser framträtt; den samhällsnyttiga diskursen och delaktighetsdiskursen. De två diskurserna finns parallellt med varandra och gäller båda för Hyllie bibliotek. Det är inte solklart vilken diskurs som är i hegemoni, men det mesta pekar på att det är den samhällsnyttiga diskursen då den är så pass övergripande och återkommer i alla teman i materialet. Som framkommit tidigare i materialet finns det en konflikt i fråga om de två diskursernas sanningar kring vem som definierar biblioteket och dess verksamhet. Diskurserna befinner sig i detta avseende i antagonism (se Winther Jørgensen & Phillips 2000) och enligt Laclau och Mouffe måste en hegemonisk intervention ske. Interventionen ska i slutändan leda till att en av diskursernas sanning står över den andra, det är troligt att den hegemoniska interventionen inte infaller förrän Hyllie bibliotek har byggts färdigt och verksamheten är igång. Argument för att det kommer dröja tills dess är

att de två diskurserna inte måste mötas i praktiken så länge bibliotekets verksamhet inte har öppnat för allmänheten.

Det finns en övergripande subjektposition som beskrivits under rubriken *Hyllie biblioteks subjektposition* där jag argumenterar för att Hyllie bibliotek har en underordnad subjektposition i förhållande till Embassy of Sharing. Olika subjektpositioner återfinns också inom de två diskurserna. I den samhällsnyttiga diskursens innehar chefer och politiker överordnade subjektpositioner gentemot bibliotekarier och biblioteksbesökare. I delaktighetsdiskursen är det biblioteksbesökarna som innehar en maktposition i förhållande till chefer, politiker och bibliotekarier. Den subjektposition som är underordnad i båda diskurserna är bibliotekarien. Bibliotekarien nämns inte i det empiriska materialet, det är inte heller någon bibliotekarie som får uttala sig i någon av artiklarna.

<p>1. Benämningar</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mötesplats - Tillgängligt - Tryggt - Delningsekonomi - Möjliggörare - Allmän plats - Seriöst - Knutpunkt 	<p>2. Teman</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stadsplanering - Mötesplats - Delningsekonomi - Delaktighet
<p>3. Subjektposition</p> <ul style="list-style-type: none"> - Överordnad position: Embassy of Sharing - Underordnad position: Hyllie bibliotek 	<p>4. Diskurser</p> <ul style="list-style-type: none"> - Den samhällsnyttiga diskursen - Delaktighetsdiskursen

Figur 2. Analysresultat i översikt

Slutdiskussion

Jag har i denna uppsats föresatt mig att undersöka vilka biblioteksrelaterade diskurser som finns i materialet kring Hyllie bibliotek. Detta har gjorts med en förhoppning om att avtäcka och få syn på de begränsningar som påverkar vår uppfattning om vad biblioteket är och kan vara. Det har också funnits en föresats att ta reda på hur Hyllie bibliotekets legitimitet påverkas av den speciella roll som det fått i Embassy of Sharing. I detta kapitel kommer jag föra en diskussion kring vad de nya diskurserna kan innebära för biblioteket och dess framtid. Avslutningsvis svarar jag på de forskningsfrågor som presenterades i uppsatsens första kapitel.

Diskussion

Som tidigare konstaterats ålägger den samhällsnyttiga diskursen förväntningar och möjligen krav på vad Hyllie bibliotek ska åstadkomma utanför sin egen verksamhet. Biblioteket ska enligt diskursen skapa flera positiva effekter på närområdet. Vissa av de positiva effekterna går i linje med bibliotekets uppdrag så som det framförs i bibliotekslagen, till exempel bidra till att skapa ett demokratiskt samhälle. Medan andra effekter ligger utanför bibliotekets uppdrag så som det ser ut idag, till exempel att skapa ett flöde av människor till Embassy of Sharing. Som jag ser det är risken med den samhällsnyttiga diskursen att biblioteket: 1) inte får utrymme att bedriva de delar av sin verksamhet som inte finns med i diskursen såsom läsfrämjande aktiviteter och samlingsrelaterade uppgifter samt 2) att biblioteket inte lyckas uppfylla förväntningarna och att det därmed betraktas som ett misslyckande internt och/eller externt, vilket i sin tur kan leda till att legitimiteten minskar. Det går dock att se hur den samhällsnyttiga diskursen hjälper bibliotekets legitimitet eftersom diskursen visar på flera tydliga behov att uppfylla. Utan den samhällsnyttiga diskursens förväntningar på bibliotekets positiva effekter skulle det möjligen vara svårare att hävda samma tydliga behov av verksamheten.

Delaktighetsdiskursen utgår från att besökarnas delaktighet i utformningen av bibliotekets verksamhet är något odelat positivt. I ett segregerat samhälle är det också viktigt och nödvändigt att marginaliserade grupper får möjligheten att göra sin röst hörd så att biblioteket också utformas så att dessa grupper känner sig välkomna. Om marginaliserade grupper inkluderas i bibliotekets verksamhet följer flera demokratiska fördelar. På så sätt går delaktighetsdiskursen också in i den

samhällsnyttiga diskursen, eftersom delaktighetsdiskursen hjälper till att skapa ett mer demokratiskt samhälle. En risk med delaktighetsdiskursen är att den verkar förespråka delaktighet för delaktighetens skull. I delaktighetsarbete är det viktigt att ha en tydlig bild av hur arbetet ska gå till, av vilket syfte och vilka som ska komma till tals. Om bibliotekariens röst blir starkare i delaktighetsdiskursen tror jag att det skulle sätta en positiv riktning för delaktighetsarbetet. Om bibliotekspersonalen expertis istället kommer i skymundan, finns risken att det blir de samhällsgrupper som redan innehar makt i samhället som gör sina röster hörda, även i bibliotekets delaktighetsarbete.

<p>Den samhällsnyttiga diskursen</p> <p>+ Stort fokus på det demokratiska uppdraget Ökar bibliotekets legitimitet</p> <p>- Höga förväntningar på sådant som ligger utanför bibliotekets uppdrag Risk för att arbete med bestånd och läsfrämjande hamnar på efterkälken</p>	<p>Delaktighetsdiskursen</p> <p>+ Skapar förhoppningsvis ett mer demokratiskt samhälle Marginaliserade grupper kan komma till tals</p> <p>- Lägre status för bibliotekarier Svårt att kontrollera vilka grupper som kommer till tals</p>
---	---

Figur 3. Diskurser och tankar kring eventuella konsekvenser för bilden av biblioteket

Slutsatser och vidare forskning

I tidigare forskning har olika biblioteksdiskurser presenterats: allaktivitetsdiskursen, den bokliga diskursen, den informationsförmedlande diskursen, den teknikoptimistiska diskursen, den teknikskeptiska diskursen och den selektiva teknikdiskursen. Dessa diskurser har hittats i nationellt material och diskurserna har gällt svensk biblioteksverksamhet. I denna uppsats har jag valt att göra en fallstudie av Hyllie bibliotek och därmed fokuserat på ett material som rör det specifika biblioteket. Även om det är en studie i mikroperspektiv tror jag att det kan vara talande även för det större perspektivet. Malmö och Hyllie bibliotek är en del av det bibliotekssammanhang som finns i Sverige. Diskurserna som går att hitta i förhållande till Hyllie bibliotek är troligtvis en fingervisning om det som pågår i hela landet.

De två biblioteksrelaterade diskurser som blir synliga i materialet är *den samhällsnyttiga diskursen* och *delaktighetsdiskursen*. Diskurserna existerar parallellt med varandra men jag ser det som att den samhällsnyttiga diskursen är överordnad delaktighetsdiskursen eftersom den opererar på ett mer övergripande sätt. Det finns en konflikt mellan diskursernas sanningar i fråga om vilket subjekt som har rätten att definiera biblioteket. I den samhällsnyttiga diskursen är det chefer och politiker som definierar biblioteket och i delaktighetsdiskursen är det besökarna som ska definiera biblioteket. Vilken diskurs som hamnar i hegemoni återstår att se när Hyllie bibliotek öppnar sin verksamhet för allmänheten och diskurserna möts.

När Hyllie bibliotek "lånar ut" sina positiva egenskaper till Embassy of Sharing, händer också någonting med bilden av Hyllie bibliotek. Genom att biblioteket förknippas med en innovativ och nyskapande verksamhet smittas bibliotekets varumärke med egenskaper från Embassy of Sharing. Larsen, Kann-Rasmussen och Rivano Eckerdal (2022) menar att det finns en legitimitetskris för biblioteken idag, en kris som handlar om att biblioteket måste erbjuda mer än sin ordinarie verksamhet. Förväntningarna på Hyllie bibliotek har, som tidigare presenterats, handlat till stor del om att biblioteket ska bidra till närområdet på sätt som inte är förankrat i ordinarie verksamhet – detta pekar på att Hyllie biblioteks legitimitet kommer att påverkas positivt av att stå som symbol för Embassy of Sharing. Samtidigt är det viktigt att ett bibliotek uppfattas som trovärdigt och lämpligt för att behålla sin legitimitet (Michnik 2018, 45), något som kräver att verksamheten

som erbjuds uppfattas som i linje med bibliotekets uppdrag - här blir det viktigt att Hyllie bibliotek skapar verksamhet som är väl förankrad i både sin verksamhet men också i lokalsamhället, något som kommer stöttas av att delaktighetsdiskursen är närvarande.

Eftersom uppsatsen skrivits innan Embassy of Sharing och Hyllie bibliotek öppnat har det inte varit möjligt att undersöka hur diskurserna ser ut i praktiken. Mitt förslag på vidare forskning är att, när Hyllie bibliotek är verksamt, titta på bibliotekariens roll i förhållande till de diskurser som framkommit. Samt att undersöka om de två diskurser som jag avkodat i mitt material finns i den nationella biblioteksdiskursen, eller om det är andra diskurser som framträder där.

Litteraturförteckning

Ahrne, G. & Svensson, P. (eds) (2022) *Handbok i kvalitativa metoder*. Upplaga 3. Stockholm: Liber.

Ameli, N. (2017) “Libraries of Things as a new form of sharing. Pushing the Sharing Economy”, *Design Journal*, 20(sup1), pp. S3294–S3304. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1080/14606925.2017.1352833>.

Arnstein, S. (1969) “A Ladder Of Citizen Participation”. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1080/01944366908977225>.

Arvidsson, A. (2022) *Kulturanalys och metakultur*. Upplaga 1. Lund: Studentlitteratur (Etnologiska skrifter, 74).

Audunson, R. (2005) “The public library as a meeting-place in a multicultural and digital context: The necessity of low-intensive meeting-places: Journal of Documentation”, *Journal of Documentation*, 61(3), pp. 429–441. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1108/00220410510598562>.

Bernövall, J. (u.å.) *Bibliotek om 2.600 kvm till Midrocs projekt i Malmö / Fastighetsvärlden*. Tillgänglig: <https://www.fastighetsvarlden.se/notiser/bibliotek-till-midrocs-projekt-i-malmo/> (Hämtad: 26 april 2024).

Bibliotekslag (2013:801) (u.å.). Tillgänglig: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/bibliotekslag-2013801_sfs-2013-801/ (Hämtad: 23 april 2024).

Blomgren, R., Michnik, K. & Sundeen, J. (eds) (2022) *Biblioteksgeografien: en antologi om biblioteksväsende och biblioteksforskning*. Upplaga 1. Lund: Studentlitteratur.

Boréus, K. & Bergström, G. (eds) (2018) *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Fjärde [omarbetade och aktualiserade] upplagan. Lund: Studentlitteratur.

Claudelin, A., Tuominen, K. & Vanhamäki, S. (2022) "Sustainability Perspectives of the Sharing Economy: Process of Creating a Library of Things in Finland", *Sustainability*, 14(11), pp. 6627–6627. Tillgänglig: <https://doi.org/10.3390/su14116627>.

Ehn, B. & Löfgren, O. (1982) *Kulturanalys: ett etnologiskt perspektiv*. 1. uppl. Liber Förlag.

Ehn, B. & Löfgren, O. (2001) *Kulturanalys*. 2., [omarb.] uppl. Gleerup.

Frenander, A. & Lindberg, J. (2012) *Styra eller stödja? Svensk folkbibliotekspolitik under hundra år*. Valfrid. Tillgänglig: <https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:hb:diva-3641> (Hämtad: 25 april 2024).

Gareau-Brennan, C. (2018) "Understanding the Sharing Mania: What Libraries Can Learn from the Current Rise of Collaborative Consumption Models", *PNLA Quarterly*, 82(3/4), pp. 35–47.

Gillberg, J. (2021) *Hyllie ska få eget bibliotek – placeras i Embassy of Sharing, Sydsvenskan*. Tillgänglig: <https://www.sydsvenskan.se/2021-03-27/hyllie-ska-fa-eg-et-bibliotek--placeras-i-embassy-of-sharing/> (Hämtad: 15 april 2024).

Gillberg, J. (2024) *Alla utom kulturskolan ska spara – här är satsningarna i Malmös kulturliv, Sydsvenskan*. Tillgänglig: <https://www.sydsvenskan.se/2024-01-31/alla-utom-kulturskolan-ska-spara-har-ar-satsningarna-i-malmos-kulturliv/> (Hämtad: 26 april 2024).

Granitor Properties (2017) "Embassy of Sharing".

Granitor Properties (u.å.a) *Fyrtornet – en mötesplats för alla, Granitor*. Tillgänglig: <https://www.granitor.se/properties/embassy-of-sharing/artiklar/fyrtornet-en-motesplats-for-alla> (Hämtad: 15 april 2024).

Granitor Properties (u.å.b) *Hållbarhet inom Granitor Properties, Granitor*. Tillgänglig: <https://www.granitor.se/properties/om-oss/om-foretaget-granitor-properties/hallbarhet> (Hämtad: 15 april 2024).

Granitor Properties (u.å.c) *Kulturförvaltningen satsar i Embassy of Sharing, Granitor*. Tillgänglig: <https://www.granitor.se/nyheter/2022/kulturförvaltningen-satsar-i-embassy-of-sharing> (Hämtad: 26 april 2024).

Guilfoyle, M. (2016) "Subject Positioning: Gaps and Stability in the Therapeutic Encounter", *Journal of Constructivist Psychology* [Preprint]. Tillgänglig: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10720537.2015.1034815> (Hämtad: 29 april 2024).

Hall, S. & Gay, P. du (2011) *Questions of Cultural Identity*. SAGE Publications Ltd. Tillgänglig: <https://doi.org/10.4135/9781446221907>.

Hedemark, Å. (2009) *Det föreställda folkbiblioteket [Elektronisk resurs] en diskursanalytisk studie av biblioteksdebatter i svenska medier 1970-2006*. Uppsala: Uppsala univ. Institutionen för ABM. Tillgänglig: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:uu:diva-99897> (Hämtad: 24 april 2024).

Hedemark, Å. & Hedman, J. (2002) "Vad sägs om användare? Folkbibliotekens användardiskurser i tre bibliotekstidskrifter", in. *Mötesplats inför framtiden, Borås 2-3 oktober 2002*, Högskolan i Borås: Institutionen Biblioteks- och informationsvetenskap. Tillgänglig: <https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:hb:diva-9172> (Hämtad: 26 april 2024).

al-Himidy, S. (2023) *Vill vi ha fler icke-vita bibliotekarier så behöver vi prata om rasism*, *Biblioteksbladet*. Tillgänglig: <https://www.biblioteksbladet.se/ideer/debatt/vill-vi-ha-fler-icke-vita-bibliotekarier-sa-behoover-vi-prata-om-rasism/> (Hämtad: 31 maj 2024).

Hofmann, A. (2021) "Behovsanalys Hyllie".

Hvenegaard Rasmussen, C. & Skot-Hansen, D. (2011) *Biblioteket i byudviklingen : oplevelse, kreativitet og innovation*. 1. udg., 1. opl. Danmarks biblioteksforening.

Jochumsen, H. et al. (2023) “UPSCALE: Upscaling Sustainable Collaborative Consumption Using Public Libraries”, *Nordic Journal of Library and Information Studies*, 4(1), pp. 94–105. Tillgänglig: <https://doi.org/10.7146/njlis.v4i1.138194>.

Jochumsen, H. & Hvenegaard Rasmussen, C. (2006) *Folkebiblioteket under forandring: modernitet, felt og diskurs*. 1. udg. København: Danmarks Biblioteksforening og Danmarks Biblioteksskole.

Kann-Christensen, N. & Pors, N.O. (2004) “The legitimacy of public libraries: cross-pressures and change processes”, *New Library World*, 105(9/10), pp. 330–336. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1108/03074800410557286>.

Kann-Rasmussen, N. (2016) “For samfundets skyld - Kulturlederens forestillinger om legitimitet og omverden”, *Nordisk kulturpolitisk tidsskrift*, 19(2), pp. 201–221. Tillgänglig: <https://doi.org/10.18261/ISSN2000-8325-2016-02-04>.

Kann-Rasmussen, N. (2019) “The Collaborating Cultural Organization: Legitimation through Partnerships”, *The Journal of Arts Management, Law, and Society*, 49(5), pp. 307–323. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1080/10632921.2019.1646175>.

Kosciejew, M. (2020) “Public libraries and the UN 2030 Agenda for Sustainable Development”, *IFLA Journal*. Edited by 01/01/2021, 46(4), pp. 328–346. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1177/0340035219898708>.

Larsen, H., Kann-Rasmussen, N. & Rivano Eckerdal, J. (2022) “Contemporary Scandinavian LAMs and legitimacy”, in C. Hvenegaard Rasmussen, K. Rydbeck, & H. Larsen (eds) *Libraries, Archives, and Museums in Transition*. Routledge, pp. 173–186. Tillgänglig: <https://doi.org/10.4324/9781003188834-16>.

Listerborn, C. et al. (eds) (2014) *Strategier för att hela en delad stad Samordnad stadsutveckling i Malmö*. Malmö: Malmö University Publications in Urban Studies.

Tillgänglig: <https://mau.diva-portal.org/smash/get/diva2:1405215/FULLTEXT01.pdf>.

Malmö stad (u.å.a) *Embassy of sharing – unikt stadsbyggnadsprojekt med höga hållbarhetsambitioner*. Tillgänglig: <https://malmo.se/Miljo-och-klimat/Klimatomställning-Malmo/Goda-exempel-pa-klimatomställning/Embassy-of-sharing---unikt-stadsbyggnadsprojekt-med-hoga-hallbarhetsambitioner.html> (Hämtad: 26 april 2024).

Malmö stad (u.å.b) *Kulturen får eget centrum i Hyllie*. Tillgänglig: <https://malmo.se/Aktuellt/Artiklar-Malmo-stad/2024-01-24-Kulturen-far-eget-centrum-i-Hyllie.html> (Hämtad: 26 april 2024).

Malmö stad (u.å.c) *Kulturfyrens nya konstnärliga gestaltning*. Tillgänglig: <https://malmo.se/Sa-arbetar-vi-med.../Kultur---projekt-och-satsningar/Malmo-konst/Pagaende-projekt/Kulturfyrens-nya-konstnarliga-gestaltning.html> (Hämtad: 28 april 2024).

Malmö stad (u.å.d) *Malmökommissionen*. Tillgänglig: <https://malmo.se/Sa-arbetar-vi-med.../Agenda-2030-i-Malmo/Malmokommissionen.html> (Hämtad: 28 april 2024).

Mathiasson, M.H. & Jochumsen, H. (2023) “The Sustainable Library: A retrospective case study of a public library sharing initiative: JOURNAL OF LIBRARIANSHIP AND INFORMATION SCIENCE”, *JOURNAL OF LIBRARIANSHIP AND INFORMATION SCIENCE* [Preprint]. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1177/09610006231190131>.

Mediearkivet (u.å.) *Retriever - News Archive*. Tillgänglig: <https://app-retriever-info-com.ludwig.lub.lu.se/services/archive?canFetchDataOnDateSelectorChange=true&period=30days> (Hämtad: 22 mars 2024).

Michnik, K. (2018) *Samhällets allt-i-allo? : om folkbibliotekens sociala legitimitet*. University of Borås (Skrifter från Valfrid: nr 63).

Möller, P. (2021) *Kulturstad/stadskultur : idéer om kulturens värden i Malmös stadsomvandling 1990-2012*. Tema Kultur och samhälle, Linköpings universitet (Linköping studies in arts and sciences: 821).

Oldenburg, R. (1999) *The great good place: cafés, coffee shops, bookstores, bars, hair salons, and other hangouts at the heart of a community*. New York : [Berkeley, Calif.]: Marlowe ; Distributed by Publishers Group West.

Regeringskansliet. (2016) *Agenda 2030 för hållbar utveckling, Regeringskansliet. Regeringen och Regeringskansliet. Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/regeringens-politik/globala-malen-och-agenda-2030/> (Hämtad: 30 maj 2024).*

Salomonsson, K. (2019) “Bibliotek, bank eller butik : Vad är vad i en kollaborativ konsumtionskultur?”, *Konsumtionskultur : innebörder och praktiker. En vänbok till Helene Brembeck - innebörder och praktiker. En vänbok till Helene Brembeck*, pp. 79–96.

Satz, L. (2017) Klart vad som ska byggas på sista centrala tomten i Hyllie: ”Vågat och självsäkert”, *Sydsvenskan*. Tillgänglig: <https://www.sydsvenskan.se/2017-11-07/hyllie-centrum-far-sallskap-av-bostader-basar-och-ett-gront-strak/> (Hämtad: 15 april 2024).

Scott, R. (2011) “The role of public libraries in community building: Public Library Quarterly”, *Public Library Quarterly*, 30(3), pp. 191–227. Tillgänglig: <https://doi.org/10.1080/01616846.2011.599283>.

Silow Kallenberg, K., Nystrand von Unge, E. & Wiklund Moreira, L. (eds) (2022) *Etnologiskt fältarbete: nya fält och former*. Upplaga 1. Lund: Studentlitteratur.

Söderholm, J., Universitetsadjunkt (2018) *Borrowing and lending tools : the materiality of X-lending libraries*. The Swedish School of library and information science, University of Borås (Skrifter från Valfrid: 64).

Svensson, P. (2019) *Diskursanalys*. Upplaga 1. Studentlitteratur (Greppbar metod).

Sveriges kommuner och landsting (2023) “Delaktighetstrappan”.

SVT Nyheter (2023) “Malmö går emot trenden – satsar på fler bibliotek”, *SVT Nyheter*, 1 March. Tillgänglig: <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/malmo-gar-emot-trenden-satsar-pa-fler-bibliotek> (Hämtad: 30 maj 2024).

The American Library Association (2006) *Core Values of Librarianship, Advocacy, Legislation & Issues*. Tillgänglig: <https://www.ala.org/advocacy/advocacy/intfreedom/corevalues> (Hämtad: 23 april 2024).

Vi (u.å.) *435 bibliotek har lagts ner – på 22 år*. Tillgänglig: <https://www.vi.se/artikel/435-bibliotek-har-lagts-ner-pa-22-ar> (Hämtad: 30 maj 2024).

Wiberg, J. (2023) *Granitors multikvarter i Malmö fylls och växer / Fastighetsvärlden*. Tillgänglig: <https://www.fastighetsvarlden.se/notiser/granitor-startar-nasta-i-embassy-of-sharing/> (Hämtad: 26 april 2024).

Winther Jørgensen, M. & Phillips, L. (2000) *Diskursanalys som teori och metod*. Translated by S.-E. Torhell. Lund: Studentlitteratur.

Bilagor

Bilaga 1

Intervjuguide - Malmö stad

Frågor gällande informanten

- Vilken är din roll i arbetet med biblioteket i Kulturfyren?
- Hur länge har du jobbat med projektet?
- Hur länge har du arbetat med bibliotek? / Vad är din ingång till att jobba med projektet?/ Vilken relation har du till biblioteksområdet?

Praktiska frågor

- Vad var det som avgjorde att biblioteket skulle placeras i Embassy of sharing?
- Vad var det som avgjorde att de andra två verksamheterna skulle placeras i Embassy of sharing?
- Kommer alla tre verksamheter öppna samtidigt (mötesplats för unga, bibliotek och yttrandefrihetscentrum)?
- Är Granitor Properties inblandade i planeringen av biblioteket? På vilket sätt?

Representationsfrågor

- Vilken betydelse tror du att biblioteket har i Embassy of sharing?
- Skulle biblioteket kunna ligga i någon annan byggnad i Hyllie och ändå ha samma roll som du beskrev i förra frågan?
- Vad tycker du att biblioteket bidrar med i Embassy of sharing?
- Kommer biblioteket att samarbeta med andra verksamheter i Embassy of sharing (förutom Malmös stads egna verksamheter)? På vilket sätt?
- ”Mötesplatsen har fokus på hållbarhet och låg klimatpåverkan genom att möjliggöra delningsfunktioner i samverkan med civilsamhället, området och invånarna.” (Hyllie presentation) - Kan du beskriva vilka delningsfunktioner det kan komma att röra sig om?

- Vad tror du/vad menar man med biblioteket som symbol för delningsekonomi i de uttalanden som gjorts om bygget?
- Vad tror du att det betyder för Embassy of sharing att biblioteket byggs i deras lokaler?
- Hur tror du att biblioteket i Kulturfyren/Embassy of sharing kommer att påverka framtidens bibliotek?

Bilaga 2

Intervjuguide - Granitor Properties

Frågor gällande informanten

- Beskriv din roll i arbetet med Embassy of sharing?
- Hur länge har du jobbat med projektet?
- Vad har du för bakgrund?

Praktiska frågor

- Var kom idén ifrån att ni skulle ha ett bibliotek i Fyrtornet?
- I ert vinnande förslag från 2017 beskrivs det som ett ”biblioteksliknande rum”, hur kommer det sig att ni planerade för det och inte ett faktiskt bibliotek?
- Vad var det som gjorde att planerna förändrades och det nu blir tre olika kommunala verksamheter i Kulturfyren?
- Finns det en tanke med vilken sorts företag som ska hyra kontorslokalerna i Fyrtornet, eller kan det vara vilka företag som helst?
- I er presentationer nämner ni ”Gröna hyresavtal” - vad innebär det?
- ”Delningsfunktioner av produkter, tjänster och ytor minskar konsumtionen” - vad är det för produkter och tjänster som ni syftar till här?

Representationsfrågor

- Vilken betydelse tror du att biblioteket har i Fyrtornet/Embassy of sharing?
- Vad tycker du att biblioteket bidrar med i Fyrtornet/Embassy of sharing?
- Vad tror du man menar med ”biblioteket som symbol för delningsekonomi” i de uttalanden som gjorts om bygget?

- Varför tror du att man valt just ordet ”delningsekonomi” i beskrivningarna av Fyrtornet och hela Embassy of sharing?
- Vad tror du att det betyder för Fyrtornet/Embassy of sharing att biblioteket byggs i lokalerna?
- Tror du att Fyrtornet hade blivit samma sak om man bytte ut biblioteksverksamheten mot någon annan verksamhet (eller är det specifikt ett bibliotek som behövs där)?
- Skulle du säga att ni kan använda biblioteket som en del av marknadsföringen av Fyrtornet?
- Tror du att Fyrtornet/Embassy of sharings attraktivitet ökar med hjälp av biblioteket?

Bilaga 3

2024-02-12

Hej,

Jag heter Lina Reimers och studerar på mastersprogrammet ABM (Arkivvetenskap, Biblioteks- och informationsvetenskap, Museologi) vid Lunds universitet. Jag håller nu på att skriva mitt examensarbete i form av en masteruppsats om biblioteket i Embassy of sharing.

I min uppsats kommer jag att undersöka bibliotekets positionering inom Embassy of sharing och hur det påverkar hur biblioteket uppfattas utåt. Jag vill intervjua dig inom ramen för uppsatsens ämne. Intervjun tar cirka 45-60 minuter och jag kommer att spela in intervjun. Inspelningen kommer att ske via mobiltelefon och materialet kommer sedan att lagras på datorn. Intervjumaterialet kommer inte användas i något annat syfte än som material i uppsatsen. Inspelningen kommer att raderas efter avslutat arbete. Uppsatsen kommer att publiceras via Lund University Publications och därmed vara tillgänglig för allmänheten.

Jag kan inte utlova fullständig anonymitet då din roll inom projektet är specifik och personer med insikt i projektet kan förstå vem du är. Alla intervjuer kommer pseudonymiseras, men biblioteket i Embassy of sharing kommer nämnas vid namn i uppsatsen.

Deltagandet är frivilligt och du kan när som helst avbryta deltagandet fram tills studien publiceras. **Genom att svara på detta mejl bekräftar du att du har tagit del av informationen och ger ditt samtycke till att bli intervjuad.**

Jag är mycket tacksam att du tar dig tid att delta!

Vänliga

hälsningar

Lina Reimers

E-post: linareimers@gmail.com

Telefon: 0730512677

Handledare: Nanna Kann-Rasmussen, Associate Professor

Department of Communication, Karen Blixens Plads 8, 2300 København S

E-post: nkr@hum.ku.dk